

Rozbor některých zásadních tvrzení Náboženské organizace Svědků Jehovových z časopisu “**Probud'te se!**”, vydaného dne 22.4.2005.

Motto: Aneb když slepí vedou slepého a oba v jámu upadnou.

Bible

Lukášovo evangelium 6

39:Pověděl jim také i podobenství: Zdali °může slepý slepého vésti? Zdaž oba do jámy neupadnou?

°Iz 42,19;Mt 15,14

Absolutním kritériem pravdivosti libovolného tvrzení je Boží svědectví zanechané v Bibli – v Písmech Svatých.

Každý názor člověka vidět a prosazovat věci jinak, než jak je předkládá Bůh, znamená nevěru - totéž co postavit Boha do role lháře:

1. Janův 5

9:Poněvadž *svědectví lidské přijímáme, svědectvíť Boží větší jest. Nebo totoť svědectví jest Boží, kteréz & vysvědčil o Synu svém.

[*Nu 35,30;Dt 17,6;J 8,17;&5,37]

10:Kdož °věří v Syna Božího, máť svědectví sám v sobě. Kdož <pak> nevěří Bohu, lhářem jej učinil; nebo neuvěřil tomu svědectví, kteréz vysvědčil Bůh o Synu svém.

°J 3,16.[18.33.36]

Římanům 3

3:Nebo což jest do toho, jestliže byli někteří <z nich>

°nevěrní? Zdalíž =nevěra jejich věrnost Boží vyprázdní?

°1K 10,5;2Tm 2,13;Žd 4,2;=Ř 9,6;Nu 23,19;2K 1,18;Tt 1,2

4:Nikoli, °nýbrž budiž Bůh pravdomluvný, ale =každý člověk lhář, jakož psáno +jest: Aby ospravedlněn byl v řečech svých, a přemohl, když by soudil.

°Ž 86,15;J 3,33;8,26;Zj 19,11

=Ž 116,11;[62,10];1J 1,8;+Ž 51,6

Věrouku Svědků Jehovových podrobíme zkoumání dle následujících pravidel:

1. Pravidlo: Bible je vykládána sama sebou – jen Bůh Stvořitel vykládá své úmysly

2. Petrův 1

20:Toto nejprve znájíce, že žádného proroctví *Písma <svatého> výklad nezáleží na rozumu lidském.

[*Ř 12,7;2Tm 3,16]

21:Nebo nikdy z lidské vůle nepošlo proroctví, ale °Duchem svatým puzeni jsouce, mluvili svatí Boží lidé.

°2Tm 3,16

[Sk 28,25]

2.Timoteovi 3

16:Všeliké <zajisté> °Písmo od Boha <jest> vdechnuté,
a užitečné &k učení, k trestání, k napravování, k správě, kteráž
<náleží> k spravedlnosti,

°2Pt 1,20;[Ř 15,4;&Žd 4,2]

17:Aby byl dokonalý člověk Boží, ke všelikému *skutku dobrému
hotový.

[*2,21]

2. Pravidlo: Úplné svědectví

Za účelem důkazu věrohodnosti libovolného tvrzení musí být k dispozici alespoň 2 nezávislá svědectví skutečnosti. Proto při posuzování pravdivosti všech tvrzení je nezbytné držet se této biblické zásady.

O pojmu svědectví jako takovém podle Písem:

Jan 8

3:I řekli jemu farizeové: Ty sám o sobě svědectví vydáváš,
svědectví tvé není pravé.

14:Odpověděl Ježíš a řekl jim: Ačkoli °já svědectví vydávám
sám o sobě, <však> pravé jest svědectví mé; =nebo vím, odkud
jsem přišel a kam jdu. Ale vy nevíte, odkud jsem přišel, anebo
kam jdu.

°5,31;=7,28

15:Vy podle těla soudíte, já nesoudím žádného.

16:A bycht' pak i soudil já, soud můj jesti' pravý; nebo
*nejsem sám, ale <jsem> já a ten, kterýž mne poslal, Otec.

[*29;16,32]

17:A v °Zákoně vašem psáno jest: Že dvou člověků svědectví
pravé jest.

°Nu 35,30;Dt 17,6;19,15;Mt 18,16;2K 13,1;Žd 10,28

18:Ját' svědectví vydávám sám o sobě, °a svědectví vydává o mně
ten, kterýž mne poslal, Otec.

°Mt 3,17;17,5;Mk 1,11;9,7
L 3,22;9,35;2Pt 1,17

Matouš 18

16:Jestliže by pak neuposlechl, přijmi k sobě jednoho anebo
dva, aby v ústech °dvou nebo tří svědků stálo každé slovo.

°Dt 17,6;19,15;J 8,17;2K 13,1;Žd 10,28

2.Korinským 13

1:Toto <již> =po třetí jdu k vám, a &v ústech dvou neb tří
svědků stanet' každé slovo.

[=12,14;&Dt 17,6;Mt 18,16;J 8,17]
[Žd 10,28]

Náboženská společnost Svědkové Jehovovi je přibližně od roku 1870 známa tím, že se k vlastní škodě jednoho každého pokouší vyvracet nebo pozměnit většinu svědectví Bible, aby jejich náboženské doktríny namířené proti Bohu nabyly zdánlivé oprávněnosti.

V následujících pasážích je uveden dostatek důkazů z Bible o tom, že Společnost "Strážná věž" alias "Badatelé Bible" vůbec nejsou těmi, za koho se vydávají, ale v očích Bible jsou odhaleni jako "duchovní škodná" - nástroj nepřítele lidského a nepřítele Božího – ďábla.

Kde hledat pomoc před rafinovanými snahami převrátit a zneužít Písmo?

Žalm 60

11:(60:13) Uděliž nám pomoci před nepřítelem, nebo marná jest pomoc lidská.

Efezským 6

10:Dále pak, bratří moji, *posilňte se v Pánu a v moci síly jeho.

[*1K 16,13;2Tm 2,1]

11:Oblecte se v *celé odění Boží, abyste mohli státi proti &útokům d'ábelským.

[*Ř 13,12;2K 6,7;&Ef 4,14]

12:Nebot' není bojování *naše proti tělu a krvi, ale proti &knížatstvu, proti mocnostem, proti světa ÷pánům temností věku tohoto, proti duchovním zlostem, <kteréž jsou> ~vysoko.

[*Mt 16,17;&J 12,31;Ef 2,2;÷Ko 1,13;~Ef 3,10]

13:A protož *vezměte celé odění Boží, abyste mohli odolati v den zlý, a všechno vykonajíce, státi.

[*2K 6,7]

14:Stůjtež *tedy, majíce °podpásaná bedra vaše pravdou, a =oblečení jsouce v pancíř &spravedlnosti,

°[*]L 12,35;[17,8]

1Pt 1,13;=[&]1Te 5,8;[&Iz 59,17]

15:A obuté majíce *nohy v &hotovost k evangelium pokoje,

[*Iz 52,7;&Sk 10,36]

16:A zvláště pak vezmouce *štít víry, kterýmž byste mohli všechny šípy ohnivé nešlechtníka toho uhasiti.

[*1Pt 5,9]

17:A lebku *spasení vezměte, i meč &Ducha, jenž jest slovo Boží,

[*Iz 59,17;1Te 5,8;&Žd 4,12]

18:Všelikou *modlitbou a prosbou modléce se každého času v Duchu, a &v tom bedliví jsouce se vši ustavičností a prošením za všechny svaté,

[*]L 18,1;1Tm 2,1;[*Ř 12,12;&Mt 24,42]

Jestliže objektivně – podle svědectví Bible - shledáme, že se SJ v nejzákladnějším kamenu pravdy - identitě Božího Syna a zároveň Syna Člověka - Pána Ježíše - mylí, je zákonité, že musí bloudit v naprosté většině svých zbývajících náboženských tvrzení.

Ke konkrétnímu obsahu náboženské věrouky :

Vedení Náboženské organizace SJ na str. 4. uvedeného časopisu "Probud'te se!" mimo jiné tvrdí toto:

"...Ti všichni věřili, že Ježíš je zaslíbený Mesiáš. Dozvěděli se, že byl v nebesích mocným duchovním tvorem, ... Iz 7:14;Mt 1:20-23"

V Bibli však je psáno:

Iz 7

14:Protož sám Pán dá vám znamení: Aj, panna počne, a porodí syna, a nazůve jméno jeho Immanuel.

Mt 1

20:Když pak on o tom přemýšloval, aj, anděl Páně ve snách ukázal se jemu, řka: Jozefe synu Davidův, neboj se přijít Marie manželky své; nebo což v ní jest počato, z Ducha svatého jest.

21:Porodit' pak syna, a nazůveš jméno jeho Ježíš; ont' zajisté vysvobodí lid svůj od hříchů jejich.

22:Toto pak všecko stalo se, aby se naplnilo, což povědíno bylo ode Pána skrze proroka, řkoucího:

23:Aj, panna těhotná bude, a porodí syna, a nazůveš jméno jeho Emmanuel, jenž se vykládá: S námi Bůh.

Boží Slovo říká: Ježíš = Immanuel = Bůh s námi.

Nikde v těchto biblických svědectvích není ani nejmenší náznak toho, že Ježíš byl, nebo je duchovní tvor = stvoření. Není to ani v jedné ze zbývajících pasáží, kolik jich jen Bible obsahuje. Jestliže to není v Bibli, odkud to tedy SJ sebrali? Jedinou spolehlivou odpovědí je, že SJ lžou. Mají k tomu totiž své důvody, které budeme postupně s pomocí biblických svědectví odkrývat.

Na stejné straně časopisu SJ dále stojí:

"Bible říká, že každý, kdo projevuje víru v Ježíše a přijímá ho jako svého Zachránce, může získat věčný život."

Ale v Bibli je psáno:

Jan 3

16:Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.

18:Kdož věří v něho, nebude odsouzen, ale kdož nevěří, jižť jest odsouzen; nebo neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího.

36:Kdož věří v Syna, má život věčný; ale kdožť jest nevěřící Synu, neužit' života, ale hněv Boží zůstává na něm.

Protože Boží Slovo třikrát za sebou zdůrazňuje: "kdož věří, má život věčný" - znamená to přesně co je psáno a nic jiného. Jedná se zde o víru z Boha, nikoli o pověřčivost, nebo náboženské blouznění.

SJ však tvrdí: *"kdo projevuje víru ... může získat věčný život"* - to znamená teprve za skutky hodné Svědka Jehovova může získat věčný život.

Zásadní rozdíl proti Bibli! Náboženství SJ vyžaduje skutek ze sebe - z porouchaného člověka.

Ale v Bibli je psáno:

Jeremiáš 17

5:Takto praví Hospodin: Zlořečený ten muž, kterýž doufá v

člověka, a kterýž klade tělo za rámě své, od Hospodina pak odstupuje srdce jeho.

Je-li například někdo po úrazu, a zbývá-li mu jen krátká chvíle, Bohu - jak Bible dostatečně ukazuje, stačí, aby onen člověk měl víru z Boha - v osobu Pána Ježíše jako zástupce v potrestání a Spasitele pouze z Boží milosti, než zakrátko zemře, aby spasen byl. Víra zcela postačující i v tomto krajním případě.

Kdežto podle tvrzení SJ takový musí projevit víru skutkem. Třeba postavit se na frekventované místo s náboženskou literaturou. Jak se má spoléhat na sebe - člověka, aby takové skutky sám činil, když je v poslední chvíli života třeba totálně nehybný?

SJ tedy opět lžou.

Na 5. straně časopisu SJ dále stojí:

"Mohl Ježíš vzkřísit sám sebe? Ne, Protože Bible říká, že mrtví si neuvědomují naprosto nic."

Avšak v Bibli je zapsáno, co říká Pán Ježíš ještě před ukřižováním:

Jan 10

17:Protož mne Otec miluje, že já pokládám duši svou, abych ji zase vzal.

18:Nižádnýť jí nebéře ode mne, ale já pokládám ji sám od sebe.

Mám moc položit ji, a mám moc zase vzít ji. To přikázání vzal jsem od Otce svého.

Zjevení Janovi

18:A živý, ješto jsem byl mrtvý, a aj, živý jsem na věky věků. Amen. A mám klíče pekla i smrti.

SJ tedy opět lžou - Pánu Ježíšovi upírají pravdu, vůli, moc a autoritu, o nichž Bible svědčí. Dále je psáno - aby bylo nade vši lidskou pochybnost:

Efezským 4

9: Ale to, že vstoupil, co jest, jediné že i sstoupil prve do nejnižších stran země?

10: Ten <pak>, jenž sstoupil, onť jest, kterýž i vstoupil vysoko nade všechna nebesa, aby naplnil všechno.

Matouš 10

28: A nebojte se těch, kteříž zabíjejí tělo, ale duše nemohou zabít; než bojte se raději toho, kterýž může i duši i tělo zatratiti v pekelném ohni.

Lukáš 12

4: Pravím pak vám přátelům svým: Nestrachujte se těch, jenž tělo zabíjejí, a potom nemají, co by více učinili.

5: Ale ukážit' vám, koho se máte bát: Bojte se toho, kterýžto, když zabije, má moc uvrcti do pekelného ohně. Jistě, pravím vám, toho se bojte.

1. Petrův 3

19: Skrze něhož i těm, kteříž <jsou již> v žaláři, duchům přicházeje kázával,

20:Někdy nepovolným, když <ono> jednou očekávala Boží snášelivost za dnů Noé, když dělán byl koráb, v kterémžto málo, to jest osm duší, zachováno jest u vodě.

1. Petrův 4

6:Proto jest zajisté i mrtvým kázáno evangelium, aby souzeni byli podle lidí, <to jest> z strany těla, ale živi byli podle Boha duchem.

Jan 5

25:Amen, amen pravím vám: Že přijde hodina, a nyníť jest, kdyžto mrtví uslyší hlas Syna Božího, a kteříž uslyší, živi budou.

Lukáš16

22:I stalo se, že ten žebrák umřel, a nesen jest od andělů do lůna Abrahamova. Umřel pak i bohatec, a pohřben jest.

23:Potom v pekle pozdvih očí svých, v mukách jsa, uzřel Abrahama zdaleka, a Lazara v lůnu jeho.

24:I zvolav bohatec, řekl: Otče Abrahame, smiluj se nade mnou, a pošli Lazara, ať omočí konec prstu svého v vodě, a svaží jazyk můj; nebo se mučím v tomto plameni.

25:I řekl mu Abraham: Synu, rozpomeň se, žes ty <jíž> vzal dobré věci své v životě svém, a Lazar též zlé. Nyní pak tento se <jíž> těší, ale ty se mučíš.

Matouš 27

52:A hrobové se otvírali, a mnohá těla zesnulých svatých vstala jsou.

53:A vyšedše z hrobů, po vzkříšení jeho přišli do svatého města a ukázali se mnohým.

Bible zřetelně ukazuje, že zemřelí lidé = duchové mrtvých lidí - mluví, myslí, slyší, cítí, vědí, rozhodují se, těší se, anebo naopak trpí.

SZ neodkrývá izraelitovi v této věci obzor zcela, neboť všechna tamní požehnání jsou spojená se životem zde na zemi. Avšak věřícím doby milosti Bůh dává dokonalý vhled do této záležitosti. SJ tento fakt totálně ignorují, protože nežijí principem vděčnosti z nezasloužené, Bohem darované milosti hříšníkům, nýbrž principem strachu z následků vybočení z náboženství organizace..

SJ uvedená nezvratná svědectví Bible vykládají jednou holou větou tak, "že mrtví si neuvědomují naprosto nic" - a ještě svoji lež nestoudně vkládají Bohu do úst. Je to zcela absurdní, ale takové jsou jejich normální náboženské obyčeje!

V jediné větě tohoto časopisu najdete napěchované hned tři lži najednou :

"nemohl vzkřísit sám sebe"

"Protože Bible říká"

"že mrtví si neuvědomují naprosto nic"

Je možné na tak malém prostoru textu nalézt někde ještě větší koncentraci bludů, náboženské drzosti a opovrhování Božím svědectvím?

Na 6. a 9. straně časopisu SJ dále stojí:

"Ježíš je Kristus, Boží Syn, tedy ne Bůh".

Pro podporu tohoto bludu pochopitelně v Bibli nic nenajdete, protože tam žádné takové tvrzení není. SJ by je do časopisu jinak jistě rádi opsali, kdyby tam byl jedno jediné našli.

Avšak v Bibli stojí:

Jan 1

1:Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh.

2:To bylo na počátku u Boha.

3:Všecky věci skrze ně učiněny jsou, a bez něho nic není učiněno, což učiněno jest.

Genesis 1

26:Řekl opět Bůh: Učiňme člověka k obrazu našemu, podle podobnosti našeho, a ať panují nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad hovady, a nade vší zemí, i nad všelikým zeměplazem hýbajícím se na zemi.

27:I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil jej, muže a ženu stvořil je.

28:A požehnal jim Bůh, a řekl jim Bůh: Plod'tež se a rozmnožujte se, a naplňte zemi, a podmaňte ji, a panujte nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad všelikým živočichem hýbajícím se na zemi.

Syn člověka je člověk, syn koně je kůň, syn orla je orel. Vše podle svého pokolení. Tak to určil Stvořitel.

Zde vidíme, že obraz - v tomto případě člověk - je zároveň i skutečnost, jak je tomu ostatně v Bibli vždycky. A tento obraz - člověk - samozřejmě opět ukazuje na Originál, podle Něhož byl učiněn - na Boha Stvořitele, jinak to nemůže být.

Protože člověk=obraz je plurálním stvořením = muž a žena = tedy dohromady 2 různé bytosti (nebo osoby), tento obraz=člověk věrně ukazuje na originál – opět na skutečnost - Stvořitele = ELOHIM - plurál = mnohočetnost bytostí (osob).

Slovo Boží "učiňme člověka" je přesné a neznamená pouze Majestát, jak by SJ chtěli Boha omezit, ostatně jako činí Bohu újmu na cti a moci vždycky. Bůh není Majestátem pouze v okamžiku stvoření člověka, ale naprosto VŽDY.

Stvořitel tedy zřetelně podává o sobě svědectví, že není jednorodný, přestože je jediný Svrchovaný Bůh.

SJ lžou, když tvrdí, že Bůh jest jednorodný a Ježíš není Bůh Syn. Bible to vyvrací a bezpečně stvrzuje opak. Důkladně tak odhaluje lež SJ, jak jen Bůh to dokonale činí.

Zaměříme se pouze na některé nejzřetelnější důkazy, svědčící proti zcestnému pojetí "věrouky" SJ ohledně Osoby Stvořitele. Ostatní úchylné náboženské doktríny v učení (ohledně krve, pekla, 144000, ohnivého jezera, tisícileté království, posledního soudu...) jsou proti tomuto největšímu bludu naprosto malicherné, nicméně ve světle Bible naprosto stejně průkazné. Jsou jen logickým důsledkem nejzákladnějšího pochybení, týkajícího se Boha Stvořitele.

Náboženská organizace, která by tak otevřeně a zákeřně vystupovala proti Bohu a Jeho zjevení v Pánu Ježíšovi, před rokem 1870 nikde neexistovala. Skutečné následovníky Pána Ježíše však

můžeme sledovat již na stránkách biblického Nového Zákona, tedy více než 18 století před lidským zakladatelem náboženské organizace SJ C.T. Russellem.

Při každé vhodné příležitosti se SJ neopomenou zmínit o tom, že právě oni jsou ti praví křesťané, kteří mají pravé poznání.

Naskytá se vcelku logická otázka: “Musel” Všemohoucí Bůh čekat po stvoření světa bezmála 6 tisíc let, až se v Americe pod vedením člověka založí a vyvine náboženská organizace SJ, aby teprve mohl zjevit světu Svoji pravdu?

Člověk nemusí vědět o Bibli téměř vůbec nic, aby dokázal odpovědět na tuto otázku správně. O to více je tato odpověď zřejmá z Bible - autorizovaná Stvořitelem. Bůh ke zjevení svojí svrchované vůle nepotřebuje vůbec žádné náboženské organizace bez ohledu na století.

Železným pravidlem je, že libovolná lidská nebo náboženská organizace je na tomto světě ovládána vždy hříšným člověkem. Během historie se Bůh vždy vyhnul tomu, o co náboženští praktikanti usilovali bez ohledu na zeměpisnou šířku a dobu – o člověkem hromadně organizovanou duchovnost. Bůh ke svému jednání měl oprávněné důvody, protože jako Stvořitel dobře ví, jaký člověk je a čeho všeho je schopen, když se vydá nadvládě d'ábla.

Ke zjevení Své svrchované vůle během dějin On vždycky používal Svým Duchem individuálně vedené jednotlivce, kteří plnili přesně to, co On chtěl. Jednotlivci chodící podle vůle Boží jsou pohledu světa neviditelní = svět je nezná, kdežto organizované náboženské stranění registrované státem, obvykle ještě propojené se státní mocí rozličnými způsoby, je zviditelněnou živnou půdou pro bující rozličnou nečistotu.

Úmysl vyvrátit nebo jen pozměnit svědectví byt' jediného verše z Bible vždy nese pečeť odpůrce – d'ábla.

Autoritářské 40ti členné vedení SJ v americkém Brooklynu své náboženské doktríny šíří zejména prostřednictvím časopisů “Strážná věž” a “Probud'te se!” kromě “věroučných brožurek”. Řadový SJ vůbec nemá ponětí, co je skutečná Boží vůle zjevená v Písmech svatých. Jejich povinností je nekriticky používat pouze materiály z dílny Strážná věž, které však obsahují záměrně zkreslené, okleštěné, převrácené a jinak zmanipulované pasáže vypreparované z Bible. Tzv. překlad “Nového světa” není vůbec žádným překladem Bible z originálních jazyků, nýbrž účelově upravený “Westcott-Hort textus receptus” (co se týče NZ), nechvalně známý pro svou bezbožnou nevěreckost.

2. Petrův 2

1: Bývali pak i *falešní proroci v lidu, jakož i mezi vámi budou falešní učitelé, kteříž <chytře> uvedou sekty zatracení, i toho Pána, kterýž je vykoupil, & zapírajíce, uvodíce na sebe rychlé zahynutí.

[*Dt 13,1n; Mt 24,11; 1Tm 4,1; 1J 2,18; & Tt 1,16]

2: A °mnozí následovati budou jejich zahynutí, skrze něž cesta pravdy bude v porouhání dávána.

°Mt 24,11; [2Tm 4,3]

3: A lakomě skrze vymyšlené řeči vámi kupčiti budou; kterýchžto *odsouzení již dávno nemešká, a zahynutí jejich nespí.

[*Dt 32,35; 1Tm 6,5]

Prozkoumejme detailněji biblická svědectví a v tomto světle ona nestoudná náboženská tvrzení SJ.

Jan 1

1: Na *počátku bylo & Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl ÷ Bůh.

[Gn 1,1; 1J 1,1.2; & Zj 19,13; ÷ 1J 5,20]

2: To bylo na počátku u Boha.

3: Všecky *věci skrze °ně učiněny jsou, a bez něho nic není učiněno, což učiněno jest.

°Gn 1,2;[*]Ž 33,6;[*]Ef 3,9
Ko 1,16;Žd 1,2

Jan 1

14: A Slovo to tělo °učiněno jest, a přebývalo mezi námi,
(a =viděli jsme ÷slávu jeho, slávu jakožto jednorozeného od
Otce,) +plné milosti a **pravdy.

Požehnané svědectví Slova Božího.

Slovo Boží = LOGOS (v řečtině) před vtělením; po vtělení - Pán Ježíš = Syn Boží = Bůh po Otcovi a zároveň Člověk po matce, jest ústřední Osobou a předmětem celé Bible od počátku Genesis až po konec Zjevení sv. Janovi.

Uvedme nyní několik podstatných zákonitých skutečností, které ozřejmí souvislosti:

1. Zákon nemožnosti rozporu - stejná věc, princip nebo bytost nemůže být, a zároveň nebýt. Na tomto nejdůležitějším principu existuje veškerá logika i veškerá realita. Proto i sám Bůh tento zákon respektuje:

Numeri 23

19: <Bůh> silný není <jako> člověk, aby klamal, a <jako> syn
člověka, aby se měnil. Což by řekl, zdaliž neučiní? Což by
promluvil, zdali neutvrdí toho?

Římanům 3

3: Nebo což jest do toho, jestliže byli někteří <z nich>

°nevěrní? Zdaliž =nevěra jejich věrnost Boží vyprázdní?

°1K 10,5;2Tm 2,13;Žd 4,2;=Ř 9,6;Nu 23,19;2K 1,18;Tt

1,2

4: Nikoli, °nýbrž budiž Bůh pravdomluvný, ale =každý člověk
lhář, jakož psáno +jest: Aby ospravedlněn byl v řečech svých,
a přemohl, když by soudil.

°Ž 86,15;J 3,33;8,26;Zj 19,11
=Ž 116,11;[62,10];1J 1,8;+Ž 51,6

1. Jan 2

21: Nepsal jsem vám <proto>, že byste neznali pravdy, ale že ji
znáte, a že všeliká lež není z pravdy.

Titovi 1

2: K naději života věčného, *kterýž zaslíbil před časy °věků
ten, jenž nikdy ÷neklamá, Bůh, >zjevil pak ~časy svými,

2. Timoteovi 2

13: A jsme-liť °nevěrní, onť zůstává věrný; zapřítí &sám sebe
nemůže.

Židům 6

18: Abychom skrze ty dvě věci nepohnutelné, (v nichž nemožné
jest, aby Bůh =klamal), měli přepevné potěšení, <my>,
kteříž jsme se utekli k obdržení předložené naděje.

Jestliže je něco pravda, nemůže to být samo se sebou v rozporu, tzn. nemůže to být zároveň lež. Z toho vyplývá, že v Bibli nemůže být rozpor v tom, co Bůh vysvědčil. Například - když jde člověk po cestě směrem k Bohu, nemůže zároveň jít od Něho.

Vyskytují se však bludaři, kteří tvrdí, že pravda i lež o témž existují pohromadě. Kdyby to byla pravda, pojmosloví a logika by ztratily smysl, a následoval by jen chaos, zhroucení řádu a v důsledku konec. Bůh by nemohl být Všemohoucí.

2. Pro období milosti Bůh dokonale zařídil, aby každý hříšník měl k Němu přímý osobní přístup bez jakéhokoli tvora/stvoření, které by mohlo selhat, jak se to v době popisované SZ mnohokrát opakovalo.

Bůh hříšníky neposlouchá, avšak podle Bible existuje jedna výjimka – hříšník volající k Bohu o milost.

Jan 9

31: Víme pak, °že Bůh hříšníků neslyší, ale kdo by byl ctitel

Boží a vůli jeho činil by, toho slyší.

Nyní - v době nabízené milosti - člověk obtížený vinami může v jakémkoli okamžiku k Bohu volat o pomoc, a Bůh kajícího hříšníka vždycky slyší.

Jan 14

6: Dí jemu Ježíš: Já jsem cesta, i pravda, i život.

Žádný nepřichází k Otci než skrze mne.

1. Timoteovi 2

3: Nebo toť jest *dobré a vzácné před spasitelem naším Bohem,

[*5,4]

4: Kterýž chce, °aby všelijací lidé spaseni byli a k &známosti pravdy přišli.

°2Pt 3,9; [Ez 18,23; &2Tm 3,7]

5: Jedent' <jest> zajisté Bůh, jeden také i prostředník Boží a lidský, člověk Kristus Ježíš,

Dokonalý prostředník Boží musí být zároveň Bůh. Je zhora nemožné, aby dokonalému Bohu v době milosti omezené stvoření dělalo dokonalého prostředníka.

Prostředník lidský nezbytně musí být dokonalý Člověk.

Tedy Boží dokonalé řešení v období hříšníkům nabízené milosti: v Pánu Ježíši - Bohu Spasiteli se naplnilo obojí prostřednictvím.

Omilostněný hříšník pro život a vztah s Bohem má k Němu přímý přístup - tentokrát skrze Boha - Ducha Svatého:

Jan 4

23: Ale jdeť hodina, a nyníť jest, kdyžto praví modlitebníci modliti se budou Otci v duchu a v pravdě. Neboť takových Otec hledá, aby se modlili jemu.

24: Bůh duch <jest>, a ti, kteříž se jemu modlí, v duchu a v pravdě musejí se modliti.

2. Korintským 3

17: Nebo =Pán Duch jest, a kdež jest Duch Páně, tuť <i> svoboda.

[=J 4,24]

3. Nikde v Bibli se nepíše, že Pán Ježíš je první tvor = stvoření. Proto SJ nemohou v Bibli najít zapsané takové svědectví, které by bylo nezvratitelně podepřené ostatními pasážemi Písem. Přesto z Pána Ježíše SJ učinili stvořenou bytost jakožto základ svého úhelného bludu.

Kdyby Slovo/Pán Ježíš byl tvorem podle SJ, potom by Bůh nemohl být Všemohoucí a tudíž ani Bohem, protože všechno stvoření učinilo pouze a jen Slovo. Bůh by nebyl schopen bez údajného tvora učinit vůbec nic. Je to důsledek absurdního požadavku SJ vzhledem k Pánu Ježíšovi a Bohu zároveň.

4. Mnoho míst v překladech Písem nepřímě, avšak i naprosto zřetelně ukazuje, že Pán (ADONAI) Ježíš jest Bůh. Proto v Bibli výslovně neexistuje ani jedno místo, které by říkalo, že Pán Ježíš není Bůh Syn – viz 1.

5. Opis řeckého originálu a zejména hebrejský překlad bez nejmenší pochybnosti dokazují, že Slovo=LOGOS - a po vtělení Syn Boha a Syn Člověka - Ježíš=Bůh.

6. Úvaha pouze na základě svědectví Písem říká toto:

Jsou pouze 2 kategorie bytostí:

a) Bůh Stvořitel

b) stvoření, resp. tvorstvo, bez ohledu na hierarchii a moc.

Jestliže nepohnuté svědectví Písma tvrdí, že všechno, což učiněno jest = veškeré tvorstvo bez jakékoli výjimky je učiněno pouze skrze Slovo -> tedy Slovo muselo být zákonitě dříve než jakékoli stvoření, resp. tvor.

Avšak, jak mohlo být první údajné stvoření=Slovo=tvor podle SJ stvořeno, když před ním žádné Slovo (které jediné může něco tvořit) neexistovalo?

Jak by mohlo samo sebe stvořit, když neexistovalo - a kdyby existovalo, jaký by byl důvod na své stvoření sebou samým, vezmeme-li v úvahu biblické svědectví, že Bůh tvoří pouze skrze Slovo?

Z tohoto je zřetelně vidět, že SJ ve svojí zaslepenosti a nevěře v přepěvná svědectví Písem přivedli na svět rekurzivní, neřešitelný problém, aniž by si toho sami dokázali všimnout.

Při upozornění na tento problém jej dokáží "řešit" pouze tím, že jde o slovíčkaření a filosofii protistrany, která na problém upozorňuje.

Tvrzení SJ je přibližně stejně inteligentní, jako kdyby marxisté tvrdili, že kámen vzniknul sám skrze sebe, nebo darwinisté - že první vejce se sneslo samo skrze sebe. Mohou se snažit od tohoto problému utéci, avšak on je vždy znovu dostihne.

Lež pochází od nepřítelů Božího a lidského - od Satana stejně jako tento největší z bludů SJ, a má příliš krátké nohy aby každý jeho vyznavač utekl odpovědnosti.

7. Uveďme však další, nejhrůznější důsledek tvrzení SJ, kteří nestydatě prohlašují, že "Ježíš je tvor a že Bůh nikoho v pekle nenechá trápit, protože je láska".

Kdyby toto tvrzení byla skutečně pravda, pak by Bůh při "ukřlování" (termín SJ) musel nastrčit k trápení za hříchy lidí údajného tvora=Ježíše, namísto sebe samotného. Avšak On přišel až do pekla a tam kázal duchům zemřelých lidí. To, co tvrdí SJ, by pak nebylo projevem sebevydávající lásky Boha za druhé, ale nejhorší nízkost a podlost, která sobecky úskočně podstrčí jiného bez ohledu na to, jestli s tím nějaký "tvor" souhlasí, nebo ne. - A navíc - k tomu ještě krádež zásluh toho potrestaného "tvora" pro sebe, neboť zároveň Bible říká, že Bůh Stvořitel je zároveň jediný Spasitel a není jiného kromě Něho."

Ano, toto je nejzávažnější a nejnechutnější důsledek jen jednoho jediného bludu SJ. Jaké důsledky mají ta ostatní náboženská tvrzení ze stejné dílny? SJ musí mít příliš silný žaludek, hroší kůži, vypálené svědomí a vyslepené duchovní oči, aby vydrželi toto vše slyšet, učit se, věřit tomu,

šířit a páchat to za cenu vlastních obětí - od svých malých dětí počínaje, pokud se týče oné zcestné nauky o krvi.

Psáno jest:

1. Korintským 13

4:Láska trpělivá jest, dobrotivá jest, láska nezávidí, láska není všetečná, nenadýmá se.

5:V nic neslušného se nevydává, nehledá svých věcí, nezpouzí se, neobmýšlí zlého.

6:Neraduje se z nepravosti, ale spolu raduje se pravdě.

Jan 4

8:Kdož nemiluje, nezná Boha; nebo Bůh láska jest.

9:V tomť zjevena jest láska Boží k nám, že Syna svého toho jednorozeného poslal Bůh na svět, abychom živi byli skrze něho.

1.Janův 4

16:A myť jsme poznali, a uvěřili o lásce, kterouž Bůh má k nám. Bůh láska jest, a kdož v lásce přebývá, v Bohu přebývá, a Bůh v něm.

Izaiáš 42

8:Já jsem Hospodin, toť jest jméno mé, a slávy své jinému nedám, ani chvály své rytinám.

Izaiáš 45

21:Oznamte a přiveďte < i jiné,> a nechat' spolu v radu vejdou, <a ukáží,> kdo to od starodávna předpověděl, <a> hned zdávna oznámil? Zdali ne já Hospodin? Neboť není žádného jiného Boha kromě mne, není Boha silného, spravedlivého, a spasitele žádného kromě mne.

Izaiáš 47

11:Pro sebe, pro sebe učiním <to.> Nebo jakž by mohlo v lehkost vydáno býti? Slávy své zajisté jinému nedám.

Jan 17

22:A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jakož i my jedno jsme.

23:Já v nich, a ty ve mně, aby dokonání byli v jedno, a aby poznal svět, že jsi ty mne poslal, a <že> jsi je miloval, jakožs <i> mne miloval.

1.Petrův 1

21:Kteříž skrze něho věříte v Boha, jenž jej vzkřísil z mrtvých, a dal jemu slávu, tak aby víra vaše a naděje byla v Bohu.

Aby dokonalá sebevydávající Láska byla skutečně zjevena, musel **Bůh sám, a nikdo jiný**, vytrpět trest za hříchy bezmocného nečistého člověka - i z tohoto důvodu je Pán Ježíš nevyhnutelně Bůh Stvořitel, protože jinak by nemohla být vyplněna veškerá svědectví a jejich smysl, zaslíbení a požehnání podle Písem. Na Božství a dokonalém Lidství Pána Ježíše stojí veškerá

svědectví Bible podle dokonalých úmyslů Božích.

Tvrzením, že Ježíš je tvor, SJ doslova nakydali na Stvořitele vůbec to morálně nejhorší, co je možné si představit. Takové tvrzení může vzniknout pouze v nejhlubším doupěti duchovní tmy:

Jan 12

46: Já °Světlo na svět jsem přišel, aby žádný, kdož věří ve mne, ve tmě nezůstal.

°1,9;8,12;9,5;Iz 42,6;49,6;Sk 13,47
[L 2,32]

Oni však chodí a rozhlašují o sobě, že jsou “svědkové Boží”. Copak Všemohoucí a Vševědoucí Bůh by poslal jako své svědky někoho, kdo na Něj nahází vůbec to nejhorší za vše, co podle svědectví Bible dokonale a z lásky učinil?

Ano, odpověď je jen jedna. Bůh neposlal žádnou náboženskou akciovou organizaci SJ jako své svědky. Toto není způsob, kterým by dokonalý Pán tvorstva vysílal své služebníky, a ani v historii to tak nikdy neučinil. SJ poslali sami sebe - a svým vztahem k Písmu, Bohu Synu - Pánu Ježíšovi, Bohu - Duchu Svatému se prokázali skrze mnohá svědectví Písem jako falešní svědkové.

Důkazů nepřímých i přímých o Božství a dokonalém Člověčenství Pána Ježíše zároveň, a tedy o lžích SJ, je v Bibli nespočet. Uvedme kromě těch výše některé další:

Samuel 22

3: Bůh skála má, doufati budu v něho; štít můj a roh spasení mého, vyvýšení mé a útočiště mé, spasitel můj, kterýž od násilí vysvobozuje mne.

Žalm 24

3: Kdo vstoupí na horu Hospodinovu? A kdo stane na místě svatém jeho?

4: <Ten, kdož jest> rukou nevinných, a srdce čistého, kdož neobrací duše své k marnosti, a nepřisáhá lstivě.

5: <Ten> přijme požehnání od Hospodina, a spravedlnost od Boha spasitele svého.

Žalm 25

5: Dejž, ať chodím v pravdě tvé, a poučuj mne; nebo ty jsi Bůh spasitel můj, na tebeť očekávám dne každého.

Žalm 51

14: (51:16) Vytrhni mne z pomsty pro vylití krve, ó Bože, Bože spasiteli můj, a buď s veselím prozpěvovati jazyk můj o spravedlnosti tvé.

Žalm 106

19: Udělali i tele na Orébě, a skláněli se slitině.

20: A změnivše slávu svou v podobiznu vola, jenž jí trávu,

21: Zapomněli na Boha silného, spasitele svého, kterýž činil veliké věci v Egyptě.

Izaiáš 43

3:Nebo já Hospodin Bůh tvůj, Svatý Izraelský, jsem spasitel tvůj. Dal jsem na výplatu za tebe Egypt, zemi Mouřenínskou a Sábu místo tebe.

11:Já, já jsem Hospodin, a žádného není kromě mne spasitele.

Izaiáš 45

15:(Jistě ty jsi Bůh silný, skrývajíc se, Bůh Izraelský, spasitel.)

21:Oznamte a přiveďte < i jiné,> a nechat' spolu v radu vejdou, <a ukáží,> kdo to od starodávna předpověděl, <a> hned zdávna oznámil? Zdali ne já Hospodin? Neboť není žádného jiného Boha kromě mne, není Boha silného, spravedlivého, a spasitele žádného kromě mne.

Izaiáš 49

26:A nakrmím ty, kteříž tě utiskují, vlastním masem jejich, a jako mstem krví svou se zpíjí. I poznát' všeliké tělo, že já Hospodin jsem spasitel tvůj, a vykupitel tvůj <Bůh> silný Jákobův.

Izaiáš 62

11:Aj, Hospodin rozkáže provolati až do končin země: Rcetež dceři Sionské: Aj, Spasitel tvůj běře se, aj, mzda jeho s ním, a dílo jeho před ním.

Matouš 21

9:A zástupové, kteříž napřed šli, i ti, kteříž nazad byli, volali, řkouce: *Aj syn Davidův, Spasitel. °Požehnaný, jenž se běře ve jménu Páně; spasiž nás <ty, kterýž jsi> na výsostech.

°[*]Ž 118,26;J 12,13;[Mt 23,39]

Lukáš 1

46:Tedy řekla Maria: Velebí duše má Hospodina,

Iz 61,10

47:A veselí se *duch můj v Bohu, Spasiteli &mém,

Lukáš 2

11:Nebo narodil se *vám dnes Spasitel, jenž jest &Kristus Pán, v městě Davidově.

[*Iz 9,6;&Dn 9,24.25]

Skutkové 13

23:Z jehožto *semene Bůh podle zaslíbení vzbudil lidu Izraelskému Spasitele Ježíše,

Filipenským 3

20:Ale naše *měšťanství jesti' v nebesích, odkudž i &Spasitele očekáváme Pána Jezukrista,

[*Ef 2,6;Žd 13,14]
[&Sk 1,11]

1. Timoteovi 1

1:Pavel, apoštol Ježíše Krista, *podle zřízení Boha spasitele našeho a pána Jezukrista, naděje naší,

[*Sk 9,15]

2:Timoteovi, *vlastnímu synu u víře: °Milost, milosrdenství
<a> pokoj od Boha Otce našeho a <od> Krista Ježíše Pána našeho.

1. Timoteovi 2

3:Nebo toť jest *dobré a vzácné před spasitelem našim Bohem,

[*5,4]

4:Kterýž chce, °aby všelijací lidé spaseni byli a k &známosti
pravdy přišli.

°2Pt 3,9;[Ez 18,23;&2Tm 3,7]

5:Jedenť <*jest> zajisté Bůh, jeden také i &prostředník Boží
a lidský, člověk Kristus Ježíš,

1. Timoteovi 4

9:Věrnát' <*jest> tato řeč a hodná, aby všelijak oblíbena byla.

[*1,15]

10:Proto zajisté i pracujeme, i pohanění neseme, že °naději
máme v Bohu živém, &kterýž jest spasitel všech lidí, <a> zvláště
÷věřících.

°Ko 1,5;[Ž 3,4;1Te 1,9;&Ž 36,7;÷Ef 5,23]

11:Ty věci předkládej a uč.

Titovi 1

2:K naději života věčného, *kterýž zaslíbil před časy °věků
ten, jenž nikdy ÷neklamá, Bůh, >zjevil pak ~časy svými,

°Ř 16,25;Ef 3,9;Ko 1,26;2Tm 1,9

[*Ř 1,2;÷Nu 23,19;2Tm 2,13;Žd 6,18;~Ef 1,9]

3:<Totiž> to slovo své, skrze kázání mně *svěřené, podle
zřízení Spasitele našeho Boha, >Titovi, &vlastnímu synu u víře
obecné:

[*Sk 9,6.15;Ga 1,1.8;&1Tm 1,2]

4:Milost, milosrdenství <a> pokoj od Boha Otce a Pána
Jezukrista Spasitele našeho.

Titovi 2

10:Neokrádájice, ale ve všem věrnosti pravé dokazujice, °aby
učení Spasitele našeho Boha ve všem ozdobovali.

°1Tm 6,1

13:Očekávajice °té blahoslavené naděje a příští slávy velikého
Boha a Spasitele našeho Jezukrista,

Titovi 3

4:Ale když se zjevila dobrota a láska k lidem Spasitele našeho
Boha,

5:Ne °z skutků spravedlnosti, kteréž bychom my činili, ale
podle milosrdenství svého spasil nás, =skrze obmytí druhého
narození, a obnovení Ducha svatého,

°2Tm 1,9;[Sk 15,11]

[Ř 3,20.28];=J 3,[3].5;Ef 5,26

6:Kteréhož *vylil na nás hojně, skrze Jezukrista Spasitele
našeho,

2. Petrův 1

1:Šimon Petr, služebník a apoštol Ježíše Krista, těm, kteříž

spolu s námi zároveň drahé dosáhli víry, pro spravedlnost Boha našeho a Spasitele Jezukrista:

2:Milost °vám a pokoj rozmnožen buď skrze známost Boha a Ježíše Pána našeho.

°Ga 1,3;1Pt 1,2;[Ř 1,7]

11:Takť zajisté hojně způsobeno vám bude vjití k *věčnému království Pána našeho a Spasitele Jezukrista.

[*1Tm 6,16]

2. Petrův 2

20:Jestliže pak ti, jenž *ušli poskvrn světa, skrze &známost Pána a Spasitele Jezukrista, opět zase v to zapletení jsouce, přemoženi byli, učiněn jest poslední ÷způsob jejich horší nežli první.

[*Fp 3,7.8;&2Pt 1,8;÷Mt 12,45;L 11,26]

2. Petrův 3

2:Abyste pamatovali na *slova předpověděná od svatých proroků, a na přikázání <vydané vám> od &nás apoštolů Pána a Spasitele,

[*1,15.19;&Sk 10,41]

3:Toto nejprve *vědouce, žeť přijdou v posledních dnech posměvači, podle svých vlastních žádostí chodící,

[*1Tm 4,1;2Tm 3,1]

18:Ale *rozmáhejtež se v milosti a &v známosti Pána našeho a Spasitele Jezukrista, jemuž sláva i nyní i na časy věčné. Amen.

[*Ko 1,10;&2Pt 1,8]

Filipenským 3

20:Ale naše *měšťanství jestiť v nebesích, odkudž i &Spasitele očekáváme Pána Jezukrista,

[*Ef 2,6;Žd 13,14]
[&Sk 1,11]

2. Timoteovi 1

10:Nyní pak <teprv> °zjevené skrze příští Spasitele našeho &Jezukrista, kterýž zahladil smrt, život ÷pak na světlo vyvedl, i nesmrtelnost skrze evangelium,

°Ř 16,25;Ko 1,26;Tt 1,2
[Ef 1,9;&Iz 25,8;1K 15,54.55;÷2Tm 1,1]

Judy 1

25:Samému *moudrému Bohu, Spasiteli našemu, <budiž> sláva a velebnost, císařství i moc, i nyní i po všechny věky. Amen.

[*Ř 16,27]

Bůh je původce spasení a zároveň i jeho skutečným vykonavatel jak v době SZ tak v NZ. Proto nemůže být jiná možnost, než že Pán Ježíš jest Bohem.

Jeden jediný Spasitel v SZ je tentýž jako v NZ, protože Bůh se nemění:

Židům 13

8:Ježíš Kristus <jest> =včera i dnes, tentýž i na věky.

[=Ž 2,7]

Některé nejzřetelnější důkazy o Božství Pána Ježíše pouze z NZ

Jan 1

1:Na *počátku bylo &Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo
byl ÷Bůh.

[Gn 1,1;1J 1,1.2;&Zj 19,13;÷1J 5,20]

14:A Slovo to tělo °učiněno jest, a přebývalo mezi námi,
(a =viděli jsme ÷slávu jeho, slávu jakožto jednorozeného od
Otce,) +plné milosti a **pravdy.

°Mt 1,16;L 2,7;[Iz 7,14]

=Mt 17,2;[Iz 40,5];+Ko 1,19;2,9;[÷Iz 60,1;**L 2,40]

Matouš 26

62:A °povstav nejvyšší kněz, řekl jemu: Nic neodpovídáš? Což
<pak> tito proti tobě svědčí?

°Mk 14,60

63:Ale Ježíš mlčel. I odpovídaje nejvyšší kněz, řekl k němu:
Zaklínám *tě skrze Boha živého, abys nám pověděl, jsi-li ty
Kristus Syn Boží?

L 22,67;[*Zj 10,6]

64:Dí mu Ježíš: Ty jsi řekl. Ale však pravím vám: Od toho
°času uzříte Syna člověka sedícího &na pravici moci <Boží>
a přicházejícího na oblacích nebeských.

°25,31;[16,27;Dn 7,13]
[Mk 14,62;&Ž 110,1]

65:Tedy nejvyšší kněz *roztrhl roucho své, a řekl: Rouhal se.
Což ještě potřebujeme svědků? Aj, nyní jste slyšeli rouhání
jeho.

[*Ezd 9,3;Sk 14,14]

Marek 2

5:A vida Ježíš víru jejich, dí šlakem poraženému: Synu,
odpouštějí se tobě hříchové tvoji.

6:A byli tu někteří z zákoníků, sedíce a myslíce v srdcích
svých:

7:Co *tento tak mluví rouhavě? Kdo můž &odpustiti hříchy,
jedině sám Bůh?

[&]Iz 43,25;[*Mt 9,3;L 5,21;&Ž 32,5;103,3.10n]

8:To hned poznav *Ježíš duchem svým, že by tak přemýšlovali
sami v sobě, řekl jim: Proč o tom přemýšlujete v srdcích svých?
[*J 2,25]

9:Co jest snáze říci šlakem poraženému: Odpouštějí se tobě
hříchové, čili říci: Vstaň a vezmi lože své a chod'?

10:Ale abyste věděli, že °Syn člověka má moc na zemi
odpouštět hříchy, dí šlakem poraženému:

°Mt 9,6;L 5,24

11:Toběť pravím: Vstaň, a vezmi lože své, a jdi do domu svého.

12:I °vstal hned, a vzav lože své přede všemi, odšel, takže se
*děsili všickni, a chválili Boha, řkouce: Nikdy jsme toho
neviděli.

°Sk 9,34

Jan 5

16:A protož protivili se Židé Ježíšovi, a hledali ho zabít,
že to učinil v sobotu.

17:Ježíš pak odpověděl jim: *Otec můj až dosavad dělá, i &ját dělám.

[&]9,4;[*]14,10

18:Tedy Židé ještě víc proto hledali ho zamordovati, že by netoliko rušil sobotu, ale že °Otce svého pravil býti Boha, rovného se čině Bohu.

°10,33;Mt 27,43;[Fp 2,6]

Zde je nezbytné si všimnout, jak vyhraněně a přesně zároveň byla chápána podstata bytí. Přestože farizeové neznali, odkud Pán Ježíš přišel a kdo JEST, chápali z Jeho řeči až příliš dobře, co o sobě říká - že jako Syn Boží je rovný Bohu = Stvořiteli, neboť jen Bůh může odpustit hříchy. Avšak SJ ve svém "učení" jsou daleko i od toho omezeného poznání, kterého byli schopni farizeové.

Pán se nikterak neohradil proti výše uvedenému tvrzení farizejských, protože On Bohem JEST - nepotřebuje se jím tedy činit.

Filipenským 2

6:Kterýž jsa v *způsobu Božím, nepoložil sobě toho za &loupež rovný býti Bohu,

[*J 1,1.2;17,5;2K 4,4;Ko 1,15;Žd 1,3]
[&Iz 53,12]

Být ve způsobu koně nikoho střízlivě myslícího nenechá na pochybách, že se zřejmě nejedná o králíka, nebo o rostlinu.

Když je Pán Ježíš ve způsobu Božím podle Písma, pak podle náboženské logiky SJ se nemůže jednat o Stvořitele, ale o tvora. Je to příznak zoufalé duchovní zaslepenosti a násilného potlačení normálního úsudku člověka!

7: Ale samého sebe *zmařil, způsob služebníka přijav, &podobný lidem učiněn.

[*Ž 22,7;Mt 20,28;&Žd 2,14.17]

8:A v způsobu nalezen jako člověk, ponížil *se, poslušný jsa učiněn až do smrti, a to <do> smrti kříže.

[*Dn 9,26] [J 10,18;Žd 12,2]

Jan 14

8:Řekl jemu Filip: Pane, ukaž nám Otce, a dostiť jest nám.

9:Dí jemu Ježíš: Tak dlouhý čas s vámi jsem, a nepoznal jsi mne? Filipe, °kdož vidí mne, vidí Otce, a kterak ty pravíš: Ukaž nám Otce?

°12,45

10:<A což> nevěříš, °že já v Otci a Otec ve mně jest? =Slova, kteráž já mluvím vám, sám od sebe nemluvím, ale Otec ve mně přebývá, +onť činí skutky.

°10,30.[38;17,21]
=7,16;8,26;12,49;+5,17

11:Věřtež mi, že <jsem> já v Otci a Otec ve mně; nebo aspoň pro samy *skutky věřte mi.

Jan 12

45:A kdož vidí °mne, vidí toho, kterýž mne poslal.

Jan 10

30:Já a Otec °jedno jsme.

°14,9;17,11.[21;5,19]

31:Tedy °zchápali opět kamení Židé, aby jej kamenovali.

°8,59;11,8

32:Odpověděl jim Ježíš: Mnohé dobré skutky ukázal jsem vám od Otce svého. Pro který z těch skutků kamenujete mne?

33:Odpověděli jemu Židé, řkouce: Pro dobrý skutek tebe nekamenujeme, ale °pro rouhání, totiž že ty, člověk jsa, děláš se Bohem.

Zde opět farizejští ukazují, že jim nestávkuje logika, jak se to děje SJ pod náboženským diktátem příkazů organizace SJ. Pán se nepotřebuje činit někým, kým jest a nikterak nezastírá, kdo On je. Kdyby byl tvorem podle SJ, zcela určitě by se ohradil aby ani toho nejmenšího (dítě) neuvedl v omyl a pohoršení, protože jako tvor by se jinak rouhal Bohu. Avšak neohradil se, protože nikoho v omyl neuvedl, a zcela právem si ponechal Boží identitu.

I zde jsou SJ usvědčeni ze svého největšího bludu, a zároveň zahanbeni pokryteckým farizejstvem.

36:<Kterakž tedy o mně,> kteréhož posvětil Otec a poslal na svět, vy pravíte, že se °rouhám, že jsem řekl: *Syn Boží jsem?

°Mt 26,64;Mk 14,62;L 22,69;[*J 5,17;9,35.37]

Jan 20

26:A po osmi dnech opět učedníci jeho byli vnitř, a Tomáš s nimi. Přišel Ježíš, a dveře byly zavřeny, i stál uprostřed a řekl: Pokoj vám.

27:Potom řekl k Tomášovi: Vložíš prst svůj sem, a viz ruce mé, a vztáhni ruku svou, °a vpust' v bok můj, a nebudiž nevěřící, ale věřící.

°1J 1,1

28:I odpověděl Tomáš a řekl jemu: Pán *můj a Bůh můj.

[*1Kr 18,39]

29:Dí jemu Ježíš: Žes mne viděl, Tomáši, uvěřil jsi. Blahoslavení, kteříž °neviděli, a uvěřili.

Opět, kdyby Pán byl jen "tvorem", jak tvrdí SJ, musel by Tomáše usměrnit, resp. pokárat ve smyslu, aby vzdávání cti se dělalo pouze Bohu, a ne tvorů:

Izaiáš 48

11:Pro sebe, pro sebe učiním <to.> Nebo jakž by mohlo v lehkost vydáno býti? Slávy své zajisté jinému nedám.

Zjevení Janovi 22

8:Já pak Jan *viděl jsem a slyšel tyto věci. A když jsem slyšel a viděl, padl jsem, &klaněti se <chtěje> před nohama anděla toho, kterýž mi tyto věci ukazoval.

[*Sk 10,26;&Zj 19,10]

9:Ale řekl mi: Hleď, °abys toho nečinil. Neboť jsem *spoluslužebník tvůj a bratří tvých proroků, a těch, jenž ostříhají slov knihy této. Bohu se klaněj.

°Ž 104,4

Matouš 4

10:Tedy dí mu Ježíš: Odejdiž, satane; neboť jest psáno: Pánu Bohu svému klaněti se budeš a jemu samému sloužiti budeš.

Dt 6,13;10,20;1S 7,4

11:Tedy opustil ho ďábel, a aj, °andělé přistoupili a sloužili jemu.

Zjevenou Boží vůlí tedy je, aby se tvorstvo klanělo Bohu a ctilo samotného Boha. Úcta a klanění se libovolnému tvorů namísto Bohu je dávno zapovězené modlářství. Právě v souladu s tímto biblickým svědectvím andělé=služební tvorové mohli sloužit Stvořiteli - Pánu Ježíšovi – Synu Boha a Synu člověka zároveň.

Koloským 1

18:A °ont' jest hlava těla církve, kterýž jest počátek

<a> prvorozený z mrtvých, aby tak on ve všem prvotnost držel,

°Ef 4,15

19:Poněvadž se zalíbilo <Otcí>, aby v něm všecka plnost přebývala,

Římanům 9

5:Jejichž <jsou i> *otcové, a ti, z nichžto jest Kristus podle těla, kterýž jest nade všechny & Bůh ÷požehnaný na věky. Amen.

[*Mt 1,1n;L 3,23n;&J 1,1;Žd 1,8;÷Ř 1,25]

Židům 1

5:Nebo kterému kdy z andělů řekl: Syn °můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe? A opět: Já =budu jemu Otcem, a on mi bude Synem?

°Ž 2,7;=2S 7,14;1Pa 22,10

6:A opět, když uvodí prvorozeného na okršlek země, dí:

A °klanějte se jemu všickni andělé Boží.

°Ž 97,7

7:A o andělech zajisté dí: Kterýž činí anděly °své duchy, a služebníky své plamen ohně;

°Ž 104,4

8:Ale k °Synu <dí>: Stolicе tvá, ó Bože, <trvá> na věky věků, berla pravosti <jestit'> berla království tvého.

°Ž 45,7

9:Miloval jsi =spravedlnost, a nenáviděl jsi nepravosti, &protož pomazal tebe, ó Bože, Bůh tvůj olejem veselé nad spoluúčastníky tvé.

[=Ž 45,8;&Sk 10,38]

10:A <opět>:=Ty, °Pane, na počátku založil jsi zemi, a díla &rukou tvých jsouť nebеса.

°[=]Ž 102,26;[&Ž 8,4]

11:Onať pomínou, ty pak zůstáváš; a všecka jako roucho zvetšejí,

12:A jako =oděv svineš je, i budouť změněna. Ale ty jsi <vždycky> tentýž, a léta tvá nikdy nepřestanou.

[=Ž 102,27.28]

13:A kterému kdy z andělů řekl: Sed' na °pravici mé, dokavadž nepoložím nepřátele tvých za podnože noh tvých?

°Ž 110,1;Mt 22,44;1K 15,25;[Sk 2,34]

14:Zdaliž všickni nejsou služební duchové, kteříž posílání bývají =k službě pro ty, jenž mají dědičně obdržeti spasení?

[=Ž 34,8;91,11]

Jan 5

23:Aby všickni ctili Syna, tak jakž Otce ctí. Kdo nectí Syna, nectí ani Otce, kterýž ho poslal.

Pán Ježíš si při mnohých příležitostech ponechal svoji Božskou identitu, ale vydává zřetelné přání o prokazování Božské cti Jemu rovně, jakožto náleží Bohu Otci. Aby všickni ctili Syna, tak jakž Otce ctili. - O tom SJ nechtějí ani slyšet, protože nejsou svědkové Pána Ježíše a ani jej tedy nechtějí; natož jakožto Boha Otce.

Když se Bůh prochází v těle Pána Ježíše po zemi - je to plně v souladu s Boží Všemohoucností a Jeho svědectvím, pro nás zanechaným v Bibli.

SJ si bezmocně zacpávají uši, avšak Písma Svatá hovoří zcela nekompromisně bez jakékoliv pochybnosti, či ponechání manévrovacího prostoru nepříteli.

1.Timoteovi 3

16:A v pravdě velikéť jest tajemství zbožnosti, <že> Bůh
*zjeven jest v těle, ospravedlněn v Duchu, ukázal se &andělům,
kázán ÷jest pohanům, uvěřeno jemu na světě, vzhůru přijat ~jest
ve slávu.

[*J 1,14;1Pt 3,18;1J 1,1.2]

[&1Pt 1,12;Mt 28,2;÷Ef 3,6;~Mk 16,19]

Koloským 2

8:Hleďtež, ať by vás někdo neobloupil moudrostí *světa
a marným zklamáním, <uče> podle ustanovení lidských, podle živlů
&světa, a ne podle Krista.

[*Mt 15,3.9;Ř 16,17;&Ga 4,3.9]

9:Nebo v *něm přebývá všechna plnost Božství &tělesně.

[*J 1,14;&Ko 2,17]

Titovi 2

13:Očekávající °té blahoslavené naděje a příští slávy velikého
Boha a Spasitele našeho Jezukrista,

°1K 1,7;Fp 3,20

2.Petrův 1

2:Milost °vám a pokoj rozmnožen buď skrze známost Boha
a Ježíše Pána našeho.

°Ga 1,3;1Pt 1,2;[Ř 1,7]

3:Jakož nám od jeho Božské moci všechno, což <potřebí bylo>
k životu a ku zbožnosti, darováno jest, skrze známost toho,
kterýž povolal nás k slávě a k ctnosti.

1.Janův 5

20:A vímeť, že Syn *Boží přišel, °a dal nám &mysl, abychom
poznali ÷Toho Pravého, a jsmeť v tom Pravém, <i> v Synu jeho
Ježíši Kristu. Ont' jest ~ten pravý Bůh a **život věčný.

°[*]L 24,45;[&1K 2,16;÷J 17,3;~Ř 9,5;1Tm 3,16;**J 11,25]

Tato mnohá svědectví nemohou, a ani nesmějí, být chápána jinak, než jak skutečně stojí. Avšak SJ na to systematicky nedbají. Kolik z nich se jich v soudný den pokusí obviňovat Boha ze slovíčkaření?

Jan 8

47:Kdo °z Boha jest, slova Boží slyší; protož vy &neslyšíte,
že z Boha nejste.

10,27;°1J 4,6;[&J 6,36]

Jan 12

48:Kdož mnou pohrdá a nepřijímá slov mých, máť, °kdo by jej
soudil. Slova, kteráž jsem mluvil, tať jej souditi budou

v nejposlednější den.

°3,18; Mk 16,16; L 10,16; [8,24]

Matouš 12

34: Pokolení ještěřců, kterakž můžete dobré věci mluvit, jsouce zlí? Nebo z hojnosti srdce ústa mluví.

35: Dobrý člověk z dobrého pokladu srdce vynáší dobré, a zlý člověk ze *zlého pokladu vynáší zlé.

[*15,19]

36: Ale °pravím vám, že *z každého slova prázdného, kteréž mluvití budou lidé, vydadí počet v den soudný.

°16,27; Ř 14,12

2K 5,10; [*Ř 2,16; Ef 4,29; 1Pt 4,5]

37: Nebo z slov svých spravedliv budeš učiněn, a z řečí °tvých budeš odsouzen.

°2S 1,16; L 19,22

Jan 3

36: Kdož °věří v Syna, má život věčný; ale kdožť jest *nevěřící Synu, neuzříť života, ale hněv Boží zůstává na něm.

°6,40

1J 5,12; [*3,18; Mk 16,16]

V následujících výrocích Páně jest zachycen Jeho charakter stejným způsobem, jak se zjevil Mojžíšovi:

Jan 8

23: I řekl jim: Vy °z důlu jste, já s hůry jsem. Vy jste z tohoto světa, já nejsem z světa tohoto.

°3,31

24: Protož jsem řekl vám: Že *zemřete v hříších svých. Nebo jestliže nebudete věriti, že já jsem, zemřete v hříších vašich.

[*Mk 16,16]

Předcházející svědectví se přesně týká případu SJ, kteří nevěří, že Pán Ježíš je Ten, který se představil Mojžíšovi - JHWH.

25: I řekli jemu: Kdo jsi ty? I řekl jim Ježíš: To, *což <hned> s počátku pravím vám.

[*4,26; 9,37]

26: Mnohoť mám o vás mluvití a souditi, ale ten, kterýž mne poslal, pravdomluvný *jest, a já, což jsem slyšel od něho, &to mluvím na světě.

[*7,28; Ř 3,4; &J 15,15]

27: <A oni> neporozuměli, že by o <Bohu> Otcí pravil jim.

28: Protož řekl jim Ježíš: °Když povýšíte Syna člověka, tehdy poznáte, že já jsem. A sám od sebe nic nečiním, =ale jakž mne naučil Otec můj, takť mluvím.

°3,14; 12,32; =7,16; 12,49; 14,10

29: A ten, °kterýž mne poslal, se mnoutť jest, a neopustil mne samého Otec; nebo což jest jemu libého, to já činím vždycky.

°14,10

30: Ty věci když mluvil, °mnozí uvěřili v něho.

°7,31; [2,11]

31: Tedy řekl Ježíš těm Židům, kteříž uvěřili jemu: Jestliže vy

*zůstanete v řeči mé, právě učedníci moji budete.

[*7,17]
[15,10.14]

32:A poznáte pravdu, °a pravda vás vysvobodí.

°Ř 6,18.[22]
Ga 5,1;1Pt 2,16

Jan 10

11: Já °jsem ten pastýř dobrý. Dobrý pastýř *duši svou pokládá za ovce.

°[*]Iz 40,11;[*]Ez 34,11-23;Mi 5,4;Žd 13,20;1Pt 5,4
[*Ž 23,1n;80,2]

Jan 14

6:Dí jemu Ježíš: Já °jsem cesta, =i pravda, +i život.
Žádný nepřichází ÷k Otci než skrze mne.

°Žd 9,8;[Iz 35,8]
=1Pt 2,24;+J 1,4;11,25;#6,44;[÷]10,9

Jan 15

1:Já jsem ten *vinný kmen pravý, a Otec můj & vinař jest

[*Dt 32,32;Iz 5,2;&1K 3,9]

5:Já jsem vinný kmen a vy ratolesti. Kdo zůstává ve mně, a já v něm, ten nese ovoce mnohé; nebo beze *mne nic nemůžete učiniti.

[*2K 3,5;Fp 2,13]

Izaiáš 44

6:Takto praví Hospodin, král Izraelův a vykupitel jeho,
Hospodin zástupů: Já jsem první, a já poslední, a kromě mne není žádného Boha.

Izaiáš 48

12:Slyš mne, Jákoobe a Izraeli, povoláný můj: Já jsem, já první, já jsem i poslední.

Jan 4

25:Dí jemu žena: Víím, °že Mesiáš přijde, jenž slove Kristus.
Ten, když přijde, oznámí nám všechno.

°1,41.[42]

26:Dí jí Ježíš: °Jáť jsem, kterýž mluvím s tebou.

°8,25

Jan 8

58:Řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Prve nežli *Abraham byl, °já jsem.

°Ex 3,6;[*J 1,1.2.15.30]

Jan 18

5:Odpověděli jemu: Ježíše Nazaretského. Řekl jim Ježíš: Jáť jsem. Stál pak s nimi i Jidáš, zrádce jeho.

6:A jakž řekl jim: *Já jsem, postoupili nazpět, a padli na zem.

[*6,20]

7:I otázal se jich opět: Koho hledáte? A oni řekli: Ježíše Nazaretského.

8:Odpověděl Ježíš: Pověděl jsem vám, že já jsem. Poněvadž tedy mne hledáte, nechtež těchto, ať odejdou.

Zjevení Janovi 1

11:An <mi> dí: Já jsem °Alfa i Omega, ten první i poslední,
a <řekl:> Co vidíš, piš &do knihy, a pošli sborům, kteříž jsou
v Azii, do Efezu, a do Smyrny, a do Pergamu, a do Tyatiru, a do
Sardy, a do Filadelfie, i do Laodicie.

°21,6;[*]22,13
[*2,8;&14,13]

17:A jakž jsem jej uzřel, *padl jsem k nohám jeho, jako mrtvý.
I položil ruku svou pravou na mne, řka ke mně: Neboj &se. Já
jsem ÷ten první i poslední,

[*Dn 8,18;10,9.10;&Mt 14,27]
[÷Iz 41,4;44,6;48,12]

Zjevení Janovi 22

13:Jáť jsem °Alfa i Omega, počátek i konec, první i poslední.

°1,8.11;21,6;Iz 44,6;[41,4]

Některé jiné paralely SZ a NZ svědčící o Božství Pána Ježíše:

Zachariáš 12

10:A vyleji na dům Davidův a na obyvatele Jeruzalémské Ducha
milosti a pokorných proseb. I obrátí zřetel ke mně, kteréhož
jsou bodli, a kvíliti budou nad ním jako kvílením nad
jednorozeným; hořce, pravím, plakati budou nad ním, jako hořce
plačí nad prvorozeným.

Zjevení 1

7:Aj, °běře se s oblaky, a uzřít' jej všeliké oko, i ti, kteříž
ho bodli; a budou plakati pro něj všechna pokolení země, jistě,
Amen.

Zachariáš 14

3:Nebo Hospodin vytáhna, bude bojovati proti těm národům,
jakž bojuje v den potýkání.
4:<I> stanou nohy jeho v ten den na hoře Olivetské, kteráž
jest naproti Jeruzalému od východu, a rozdvojí se hora
Olivetská napoly k východu a k západu údolím velmi velikým, a
odstoupí díl té hory na půlnoci, a díl její na poledne.
5:I budete utíkati před údolím hor; nebo dosáhne údolí hor
<až> k Azal. Budete, pravím, utíkati, jako jste utíkali před
země třesením za dnů Uziáše krále Judského, když přijde
Hospodin Bůh můj, <a> všickni svatí s ním.

Skutkové 1

9:A °to pověděv, ani na to hledí, vzhůru vyzdvižen *jest,
a oblak vzal jej od očí jejich.

°[*]Mk 16,19;L 24,51

10:A když za ním v nebe jdoucím pilně hleděli, aj, °dva muži
postavili se podle nich v rouše bílém,

°L 9,30

11:A řekli: Muži Galilejští, co stojíte, hledíce do nebe?
Tento Ježíš, kterýž vzhůru vzat jest od vás do nebe, °takt'
přijde, jakž jste spatřili způsob jeho jdoucího do nebe.

°Dn 7,13;Mt 16,27;25,31;Mk 13,26;L 21,27

12:Tedy navrátili se do Jeruzaléma od hory, jenž slove Olivetská, kteráž jest blízko Jeruzaléma, vzdálí cesty jednoho dne svátečního.

Za 14,4

Izaiáš 40

3:Hlas volajícího: Připravtež na poušti cestu Hospodinovu,
přímou učíte na pustině stezku Boha našeho.

4:Každé údolí ať jest vyvýšeno, a všeliká hora i pahrbek ať
jest snižen; což jest křivého, ať jest přímé, a místa nerovná
ať jsou rovinou.

5:Nebo se zjeví sláva Hospodinova, a uzří všeliké tělo spolu,
že ústa Hospodinova mluvila.

Marek 1

3:Hlas °volajícího na poušti: Připravujte cestu Páně, přímé
činite stezky jeho.

°Mt 3,3;[Iz 40,3]

4:Křtil Jan na poušti a kázal křest pokání na odpuštění
hříchů.

5:I °vycházeli k němu ze vsí krajiny Židovské i Jeruzalémští,
a křtili se od něho všickni v Jordáně řece, vyznávající hříchy
své.

°J 3,23;[Mt 3,5.6]

6:Byl pak Jan odín °srstmi velbloudovými, a pás kožený na
bedrách jeho, a &jídal kobylinky a med lesní.

°Mt 3,4

[2Kr 1,8;Za 13,4;Mt 11,18]

[&Lv 11,22]

7:A kázal, řka: °Za mnou jde silnější mne, kteréhožto nejsem
hoden, sehna se, rozvázati řeménka u obuvi jeho.

°Mt 3,11

L 3,16;J 1,30

8:Já °zajisté křtil jsem vás vodou, ale =ont' vás křtíti bude
Duchem svatým.

°Sk 1,5;11,16;19,4;=Jl 2,28;Sk 2,4;[Mt 3,11]

9:I stalo se v těch dnech, přišel Ježíš z Nazarétu
Galilejského, a pokřtěn jest v Jordáně od Jana.

Malachiáš 3

1:Aj, já posílám anděla svého, kterýž připraví cestu před
tváří mou. V tom hned přijde do chrámu svého Panovník, kteréhož
vy hledáte, a anděl smlouvy, v němž vy líbost máte. Aj,
přijdeť, praví Hospodin zástupů.

Anděl = služebník Jan Křtitel – připravil cestu před Panovníkem Bohem = Synem Boha, který
přijde do chrámu v Jeruzalémě.

O Božském svědectví o Pánu Ježíšovi v nápisu jednoho bezbožného pohana:

Jan 19

19:Napsal pak i *nápis Pilát, a vstavil na kříž. A bylo

napsáno: Ježíš Nazaretský, Král Židovský.

[*Mt 27,37]

20: Ten pak napsal mnozí z Židů čtli; nebo blízko města bylo to místo, kdež ukřižován byl Ježíš. A bylo psáno Židovsky, Řecky <a> Latině.

21: Tedy přední kněží Židovští řekli Pilátovi: Nepiš: Král Židovský, ale že on řekl: Král Židovský jsem.

22: Odpověděl Pilát: Co jsem psal, psal jsem.

Nápis v hebrejské řeči stál:

Joshua Hanozri Wumelech Hajehudim

JHWH = JSEM KTERÝŽ JSEM

Přesné znění překladu nápisu jest: Ježíš Nazaretský a král Židovský

Zdaliž Všemohoucí Bůh není mocen použit k prokazatelnému svědectví o identitě svého Syna i světského pohana?

Nad hlavou Páně stála tato slova pravdy, kterou lidé ukřižovali. Velkolepé svědectví v jednom z nejdůležitějších okamžiků dějin před tváří téměř milionu lidí zároveň, jakožto důkaz totožnosti Boha SZ se svým vlastním Synem - prostředníkem Nové Smlouvy a nabízené milosti hříšníkům.

Doba Zákona byla uzavřena, neboť Zákon byl Božským způsobem naplněn. Žádný hříšný člověk nebyl schopen Zákon dodržet. Bůh v podobě dokonalého Člověka sám naplnil ten Zákon, který sám dal.

A tak v době milosti se Bůh stává Otcem omilostněných hříšníků jen a pouze pro zásluhy Pána Ježíše.

Jan 17

5: A nyní oslaviž ty mne, Otče, u sebe samého, slávou, kterouž jsem měl u tebe, prve nežli svět byl.

6: Oznamil jsem jméno tvé lidem, kteréž jsi mi dal z světa. Tvojit' jsou byli, a mně jsi je dal, a řeč tvou zachovali.

7: <A> nyní poznali, že všechny věci, kteréž jsi mi dal, od tebe jsou.

8: Nebo slova, kteráž jsi mi dal, dal jsem jim; a oni přijali, a poznali vpravdě, °že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že jsi ty mne poslal.

°23;16,30

9: Já za ně prosím, ne za svět prosím, ale za ty, *kteréž jsi mi dal, nebo tvoji jsou.

[*6,37]

10: A °všecky věci mé tvé jsou, a tvé mé jsou, a <já> oslaven jsem v nich.

°16,15

11: <Již> pak více nejsem na světě, ale oni jsou na světě, a já k tobě jdu. Otče svatý, ostříhejž jich ve jménu svém, kteréž jsi mi dal, *ať by byli jedno jako i my.

25: Otče spravedlivý, °tebeť jest svět nepoznal, ale =já jsem tebe poznal, a <i> tito poznali, že jsi ty mne poslal.

°15,21

16,3;=16,27.30;[7,29]

26: A známéť jsem jim učinil jméno tvé, a <ještě> známo učiním,

aby to milování, kterýmž jsi mne miloval, °bylo v nich, a <i> já v nich.

Marek 14

36:I řekl: Abba, Otče, všecko jest možné tobě. Přenes kalich tento ode mne, ale však ne, což já chci, ale co ty.

Galatským 4

6:A že jste synové, <protož> *poslal Bůh Ducha Syna svého v srdce vaše, volajícího: &Abba, <totiž> Otče.

[*Ř 8,15]

[&Mk 14,36]

Ani v jednom případě Pán Ježíš neříká svému Otci “Jehovo”. V řečtině Nového Zákona není ani jednou napsáno “Jehova” - pro Boha je užít výraz “theos”. Pán Ježíš svého Otce nikdy nenazval “Jehova” a přitom říká, že oznámil lidem jméno Otcovo. Proč? Zde nejde o jméno - název, i když je naprosto zřejmé, že Bůh SZ je tentýž v NZ. V době milosti se zde jedná o vztah omilostněného hříšníka – stvoření = člověka k Bohu, a zejména ot, co Bůh ve svém Majestátu skrze Pána Ježíše učinil, a co On navěky znamená pro zachráněného člověka.

Následující svědectví ukazuje, co vlastně znamená, když si někdo chce učinit jméno:

Genesis 11

1:Byla pak všechna země jazyku jednoho a řeči jedné.

2:I stalo se, když se brali od východu, našli pole v zemi Sinear, a bydlili tam.

3:A řekli jeden druhému: Nuže, nadělejme cihel, a vypalme <je> ohněm. <I> měli cihly místo kamení, a zemi lepkou místo vápna.

4:Nebo řekli: Nuže, vystavějme sobě město a věž, jejíž by vrch <dosahal> k nebi; a <tak> učiníme sobě jméno, abychom nebyli rozptýleni po vsi zemi.

Copak výstavbou města a věže lze získat jméno, jaké před tím už neměli? Nešlo o jméno=název společnosti lidí jako takové, nýbrž o zřetelné potvrzení toho, čím byli uvnitř, čeho byli ve své pýše schopni – a kým skutečně byli už dávno před stavbou samotnou. Chtěli být nad jiné vyvýšeni, avšak před Bohem měli jméno “zmatení bezbožníci”. Opět nešlo o pouhé jméno=název, nýbrž o jejich skutečný stav = charakter.

V řeči Bible jména vždy vyjadřují skutečné vlastnosti nositele, včetně Boha, který se na mnoha místech nechává poznat skrze vícero jmen = vlastností v těch kterých klíčových situacích.

SJ prý nazývají Stvořitele jménem "Jehova" podle SZ zjevení Mojžíšovi.

Avšak Boží jméno - tedy i Jeho charakter v jednání s lidmi v době milosti - jsou odlišné od doby SZ - Bůh se nyní zjevil lidem v Pánu Ježíšovi v Synu Boha a Synu člověka zároveň, a představuje omilostněným hříšníkům Boha jakožto jejich Otce.

Mnoho SJ je bezpochyby upřímných, avšak duchem bludu svedených lidí, kteří jsou naprogramováni jako roboti k opakování lži. Žádného člověka nezachrání jeho upřímnost k bludům a rouhání. Ti ostatní, kteří vědí o co jde - zejména funkcionáři náboženské organizace SJ, zcela úmyslně cizoloží Boží Slovo:

2. Korintským 2

17:Neboť °nejsme, jako mnozí, cizoložící slovo Boží, ale jako z upřímnosti, a jako z Boha, před obličejem Božím, o Kristu

mluvíme.

2. Korintským 4

2: Ale odmítáme ukrývání neslušnosti, nechodíce =v chytrosti, aniž & se lstivě obírajíce s slovem Božím, ale zjevováním ÷ pravdy v příjemnost uvodíce sebe u každého svědomí lidského před obličejem Božím.

[=1Te 2,3.5;&Ř 1,16;÷2K 6,4]

Jeremiáš 17

5: Takto praví Hospodin: Zlořečený ten muž, kterýž doufá v člověka, a kterýž klade tělo za rámě své, od Hospodina pak odstupuje srdce jeho.

Stvoření, zplození, prvorozenectví, prvotina

Svědectví Bible o prvorozenství Pána Ježíše, jakožto Syna člověka a Syna Božího zároveň, platí pouze pro dobu, když přijal tělo na zemi. Nexistuje ani jedno svědectví v Bibli, které by ukazovalo to, co SJ běžně tvrdí - o údajném tvoru = stvoření. Sledujme svědectví Bible:

Exodus 4

22: Protož díš Faraonovi: Toto praví Hospodin: Syn můj, prvorozený můj <jest> Izrael.

23: I řekl jsem tobě: Propusť syna mého, ať slouží mi; a nechtěl jsi ho propustiti. Aj, já zabiji syna tvého, prvorozeného tvého.

Lukáš 2

7: I °porodila Syna svého prvorozeného, a plénkami ho obvinula, a položila jej v jeslech, neb neměli <jinde> místa v hospodě.

Řím. 8

29: Nebo kteréž předzvěděl, <ty> *i předzřídil, aby byli & připodobnění obrazu Syna jeho, aby <tak> on byl ÷ prvorozený mezi mnohými bratřími.

Kolosenským 1

15: Kterýž °jest *obraz Boha neviditelného <a> & prvorozený všeho stvoření.

°2K 4,4;[*J 14,9;&Ž 89,28;Ř 8,29]

16: Nebo °skrže něho stvořeny jsou všechny věci, kteréž jsou na nebi i na zemi, viditelné i neviditelné, buďto trůnové nebo panstva, buďto & knížatstva nebo mocnosti; všechno ÷ skrže něho a pro něho stvořeno jest.

°[÷]J 1,3

[Gn 1,1;Ž 33,6;&Ř 8,38;Ef 1,21;÷Ř 11,36]

17: A *on jest přede vším a všechno jím stojí.

[*Př 8,25n]

18: A °ont' jest hlava těla církve, kterýž jest počátek <a> prvorozený z mrtvých, aby tak on ve všem prvotnost držel,

1. Korintským 15

20: Ale vstal' jest z mrtvých Kristus, prvotiny °těch, jenž

zesnuli.

°Sk 26,23;Ko 1,18;Zj 1,5;[1K 15,23]

21:Nebo *poněvadž skrze člověka smrt, <také> i skrze člověka
*vzkříšení z mrtvých.

[*Gn 3,19;Ř 5,12.18;&Ko 1,18]

22:Nebo jakož v Adamovi všickni umírají, tak *i skrze Krista
všickni obživeni budou.

[*Ř 5,21]

23:Ale °jeden každý v svém pořádku: Prvotiny Kristus, potom
&ti, kteříž jsou Kristovi, v ÷příští jeho.

Prvorozenost všeho stvoření znamená prvotinu, která je první, vzácný a Božsky dokonalý plod, který na této hříchem zničené zemi - a ve stvoření vůbec - kdy chodil jakožto dokonalý Člověk - Syn Boha - Pán Ježíš.

Zjevení Janovi 14

3:A °zpívali jakožto píseň novou, před trůnem, a před čtyřmi
zvířaty, a před starci, a žádný nemohl se naučiti té písni,
jediné těch sto čtyřiceti a čtyři tisíce, =kteříž jsou koupeni
z země.

°5,9;=1K 6,20;1Pt 1,18

4:Totot' *jsou ti, kteříž s ženami nejsou poskvrněni; nebo
panicové jsou. Tiť jsou, jenž následují Beránka, kamž by koli
šel; tiť jsou &koupeni <ze všech> lidí, prvotiny Bohu
a Beránkovi.

[*1K 6,15;2K 11,2;&1K 6,20]

Tito ze Židů v době soužení posledních dnů pochopitelně nemohou být první tvorové.
A přesto, o kterých se píše, jsou prvotiny Bohu, stejně jako tito:

Jakub 1

18:<On> proto, že chtěl, *zplodil nás slovem &pravdy, k tomu,
abychom byli prvotiny ÷nějaké stvoření jeho.

[*J 1,12.13]

[&Ef 1,13;÷Zj 14,4]

Římanům 8

23:A netoliko <ono>, ale i my, prvotiny Ducha mající, i myt'
<také> sami v sobě lkáme, zvolení *synů <Božích> očekávající,
<a tak> vykoupení těla našeho.

[*15]

Prvotina v pojetí Bible a prvotina (prvotnost) v pojetí SJ jsou totálně neslučitelné věci.

Prvotina stvoření v pojetí SJ není jen nepochopení, ale záměrná zcestnost proto, aby Synu Boha byla učiněna újma namísto oslavy.

Mimoto SJ zřetelně nechťejí přijmout rozdíl mezi slovy stvořit a zplodit - staví je za synonyma, aby vyhovovala jejich úchylné náboženské doktríně. Avšak žádný SJ nikdy neřekne, že stvořil svého vlastního syna, nýbrž že jej zplodil. Ten zplozený je však vždy stejné podstaty jako jeho otec. Kuň nemůže zplodit opici a ani opice koně.

Proto Boží Syn musí být podle Písem Božské podstaty po Otcí a Člověk po matce.

Žádné místo v Bibli neříká, že Bůh Otec stvořil svého Syna Ježíše, ale SJ neustále tvrdí opak. V Bibli je dostatečně mnoho svědectví o tom, že Jej zde na zemi zplodil - což je rozdíl zcela zásadní. Božské Slovo = Logos nebylo dříve v nebi synem ve smyslu, jak jej běžně známe. Synem Boha a Synem člověka se stalo teprve vtělením v Pánu Ježíšovi:

Jan 1

14:A Slovo to tělo °učiněno jest, a přebývalo mezi námi,
(a =viděli jsme ÷slávu jeho, slávu jakožto jednorozeného od
Otce,) +plné milosti a **pravdy.

°Mt 1,16;L 2,7;[Iz 7,14]

=Mt 17,2;[Iz 40,5];+Ko 1,19;2,9;[÷Iz 60,1;**L 2,40]

Židům 1

5:Nebo kterému kdy z andělů řekl: Syn °můj jsi ty, já dnes
zplodil jsem tebe? A opět: Já =budu jemu Otcem, a on mi bude
Synem?

°Ž 2,7;=2S 7,14;1Pa 22,10

6:A opět, když uvodí prvorozeného na okršlek země, dí:
A °klanějte se jemu všickni andělé Boží.

°Ž 97,7

7:A o andělech zajisté dí: Kterýž činí anděly °své duchy,
a služebníky své plamen ohně;

°Ž 104,4

8: Ale k °Synu <dí>: Stolicе tvá, ó Bože, <trvá> na věky věků,
berla pravosti <jestit> berla království tvého.

°Ž 45,7

9: Miloval jsi =spravedlnost, a nenáviděl jsi nepravosti,
&protož pomazal tebe, ó Bože, Bůh tvůj olejem veselé nad
spoluúčastníky tvé.

Koloským 2

9: Nebo v *něm přebývá všechna plnost Božství &tělesně.

[*J 1,14;&Ko 2,17]

Filipenským 2

5: Budiž tedy tatáž *mysl při vás, jakáž byla při Kristu
Ježiši,

[*]1Pt 2,21;[*J 13,15;1K 2,16]

6: Kterýž jsa v *způsobu Božím, nepoložil sobě toho za &loupež
rovný býti Bohu,

[*J 1,1.2;17,5;2K 4,4;Ko 1,15;Žd 1,3]

[&Iz 53,12]

7: Ale samého sebe *zmařil, způsob služebníka přijav, &podobný
lidem učiněn.

[*Ž 22,7;Mt 20,28;&Žd 2,14.17]

Slovo se omezilo vtělením do stvoření – v podobě dokonalého Člověka - Pána Ježíše. Proto je na
zemi podřízen svému Otci jakožto dokonalý Syn.

8: A v způsobu nalezen jako člověk, ponížil *se, poslušný jsa
učiněn až do smrti, a to <do> smrti kříže.

SJ nepochybně musí chápat, co to znamená být ve způsobu člověka.

Avšak co to znamená být ve způsobu Božím - je stejně tak zřetelné jako plnost Božství tělesně -
podstatou býti Bohem a dokonalým Člověkem zároveň. To je ale SJ zcela cizí.

Nepoložit sobě toho za loupež rovný býti Bohu znamená jinými slovy "neukrást si pro sebe
Božství".

Význam v uvozovkách SJ používají k tomu, že Pán Ježíš si "nepřisvojil Božství", avšak záměrně
ignorují zásadní první část, která je východiskem a otevřeně říká, že On Bohem Stvořitelem jest.

Nikoli ale jak SJ tvrdí - bohem s malým b.

Druhá část věty jen dokresluje, jak se Pán choval, byv ve způsobu Božím a zároveň ponížený až na úroveň Člověka.

Hříšný člověk nemá žádnou moc se stát Bohem, avšak Všemohoucí Bůh má dostatečnou moc na to, aby se stal Člověkem, a zároveň aby Bohem zůstal. SJ o tuto schopnost Všemohoucího Boha Stvořitele okrádají.

Co ještě říká Bible o zkresleném nebo převráceném svědectví?

2.Korintským 4

2: Ale odmítáme ukryvání neslušnosti, nechodíce =v chytrosti, aniž & se lstivě obírajíce s slovem Božím, ale zjevováním ÷ pravdy v příjemnost uvodíme sebe u každého svědomí lidského před obličejem Božím.

[=1Te 2,3.5;&Ř 1,16;÷2K 6,4]

3: Pakliť zakryté jest evangelium naše, před těmi, kteříž hynou, zakryté jest.

4: V nichžto =Bůh světa tohoto oslepil mysli, <totiž> v & nevěrných, aby se ÷ jim nezasvítilo světlo evangelium slávy Kristovy, ~kterýž jest obraz Boží.

[=Ef 6,12;&Iz 6,10]
[÷Mt 11,27;~Fp 2,6;Žd 1,3]

5: Neboť ne sami sebe kážeme, ale Krista Ježíše Pána, sami pak o sobě <pravíme>, že jsme služebníci vaši pro Ježíše.

2.Tesalonickým 2

10: A se všelikým podvodem nepravosti v těch, *jenž hynou, & protože lásky pravdy nepřijali, aby spaseni byli.

[*2K 2,15;4,3;&2Tm 4,4]

11: A protož pošle jim Bůh mocné dílo *podvodů, aby věřili lži,

[*Ř 1,27]

12: <A> aby odsouzení byli všickni, kteříž *neuvěřili pravdě, ale oblíbili sobě nepravost.

Takto Boží Slovo nekompromisně odděluje pravdu od lži.

Dostanou-li se SJ se svou argumentací vůči svědectví lidí, držících se učení Bible, do úzkých, jejich jednání začne mít charakter záměrné dezorientace a lavírování nad významem slov a pojmů, jen aby neslevili z dogmat Strážné věže. Samozřejmě na úkor svědectví Bible. Jejich postoje se podobají šachové figurce, která vůbec nerespektuje pravidla – Božích pravidla daná v Bibli.

Jejich skutečný způsob jak “bádat” v Bibli je nedbat skutečných pravidel. Jejich pravidla jsou jiná. Jak příznačně významový je jejich znak šachové figurky – šachovat a přitom střežit vězně, protože oni skutečně vězni jsou – vězni ducha Strážné věže.

Je to skutečnost, protože ani ti, co byli vyloučeni od SJ, v naprosté většině nejsou schopni uvěřit svědectví Božího Slova tak, jak jest zapsáno – tedy uvěřit Bohu.

Matouš 5

37: Ale °bud' řeč vaše: Jistě, & jistě; nikoli, nikoli. Což pak nad to více jest, to od toho zlého jest.

°Jk 5,12;[&2K 1,17]

Jakub 5

12: Předě všemi pak věcmi, bratři moji, nepřisahajte, *ani skrze nebe, ani skrze zemi, ani kteroukoli jinou přísahou, ale

bud' <°řeč> vaše: &Jistě, jistě, nikoli, nikoli, abyste neupadli
v odsouzení.

°Mt 5,37.[*34n;&2K 1,17.18]

Jejich "ano a nikoli" však vždy znamená újmu Božství Pána Ježíše a Ducha Svatého Božího a to vše s drzou náboženskou rafinovaností.

Jan 8

51:Amen, amen pravím vám: °Bude-li kdo zachovávat slovo mé,
*smrti neuzří na věky.

°5,24;[*11,26]

Jan 14

23:Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Miluje-li *mne kdo, slova mého
ostříhati bude, a Otec můj bude jej milovati, a k němu přijdeme,
a &příbytek u něho učiníme.

[*Př 8,17;&1K 3,16;Ef 3,17]

24:Kdož <°pak> nemiluje mne, slov svých neostříhá; °a slovo,
kteréž slyšíte, neníť mé, ale toho, kterýž mne poslal, Otcovo.

°7,16;8,28;12,49;16,13

Z této řeči Páně vyplývá, že když SJ nemilují Pána Ježíše, musí převracet svědectví Písem, což je rozhodně prokázanou skutečností. Z jejich tiskovin, obrázkových publikací, tzv. překladu "Nového světa" a praxe.

"Zduchovnění" významů u SJ. Rozpor ve svědectví SJ a Bible. Duch Svatý Boží.

Obvyklou reakcí SJ na nepohodlná svědectví Písem je, že se nemůže jednat o doslovné chápání, nýbrž jen o obrazy, nebo tzv. "zduchovnění" namísto skutečnosti.

Toto tvrzení ve světle Písem nemůže obstát a je zřejmý blud, protože jakýkoli věrný obraz reality (např. fotografie krajiny) ukazuje na realitu samu, a ne na domněnku, že zobrazovaná realita ve skutečnosti nemá existovat. Pohledem na fotografii a na skutečnou krajinu, která je zobrazována i celkem malé děcko pochopí, oč se vlastně jedná. Stejně je to s obrazy v Bibli, pokud o obrazy vůbec jde. Samozřejmě, každý obraz v Bibli ukazuje na skutečnost, ať duchovní, anebo fyzickou, nikoli na nic, jak se SJ snaží tvrdit, když je to pro ně krajně nepohodlné.

Bible obsahuje spousty varování, která pro svou nepohodlnost mezi SJ "neukazují nikam". Kdyby obrazy, resp. podobenství neukazovaly na nic, pak by svědectví Všemohoucího Boha Stvořitele nemělo vůbec žádný smysl, což je pochopitelně absurdní. Z interpretací SJ tato absurdnost vysvítá a jejich "Bible" v jejich chápání je poloprázdná, doslova vykradená, resp. nesrozumitelná, což dává mnoho příležitostí k výmyslům, aby tak doplnily chybějící, resp. kýžený smysl. Některé bludy s postupem času jsou pochopitelně nuceni přiopravovat, protože mají zřetelné slabiny. Dokonce si na to vzali mandát z Bible:

1.Korinským 13

9:Z částky zajisté poznáváme a z částky prorokujeme.

10:Ale jakžť by přišlo dokonalé, tehdyť to, což jest z částky,

*vyhlazeno bude.

[*Ef 4,13]

Toto je podobný příklad zneužití Božího svědectví, jak to učinili s:

Matouš 24

45:Kdoť °tedy jest služebník věrný a opatrný, kteréhož

ustanovil pán jeho nad čeledí svou, aby jim dával pokrm v čas?

pro potřebu obhájení autoritativního náboženského institutu kolektivního “Věrného Rozvážného Otroka” z newyorského Brooklynu.

Slovo Boží však říká:

Genesis 1

26:Řekl opět Bůh: Učiňme člověka k obrazu našemu, podle podobnosti našeho, a ať panují nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad hovady, a nade vši zemí, i nad všelikým zeměplazem hýbajícím se na zemi.

27:I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil jej, muže a ženu stvořil je.

Zde např. vidíme že obraz - v tomto případě člověk - je skutečnost. A tento obraz - člověk- opět ukazuje na skutečnost - na Boha Stvořitele.

SJ tedy o skutečném účelu obrazů a podobenstvích v Bibli záměrně lžou. I malé děcko je totiž schopné pochopit a přijmout Biblická svědectví o obrazech a podobenstvích, nejsou-li záměrně překrucována, převracena, nebo popírána.

Jan 4

24:Bůh °Duch <jest>, a ti, kteříž se jemu modlí, v duchu a v pravdě musejí se modliti.

°2K 3,17

Toto Slovo platí i obráceně: Duch Boží jest Bůh = Bytost, jako mnoho duchů je bytostí, avšak stvořených od Otce duchů:

2. Korintským 3

17:Nebo =Pán Duch jest, a kdež jest Duch Páně, tuť <i> svoboda.

[=J 4,24]

Židům 12

9:Ano tělesné otce naše měli jsme, kteříž nás trestali, a měli jsme <je> u vážnosti; i zdaliž nemáme mnohem více poddání býti =Otcí duchů, abychom živi byli?

[=Nu 16,22;27,16]

[Iz 57,16;Za 12,1]

Numeri 16

22:Kteřížto padše na tváři své, řekli: <Bože> silný, Bože duchů <i> všelikého těla, jediný tento člověk zhřešil, a což na všecko shromáždění hněvati se budeš?

Slovo "zduchovnění" v hantýrce SJ má význam podle okolností a potřeby buď "nezávazné" = "prakticky neexistující", anebo i mimořádně důležité – doktrína tzv. “duchovního Izraele”. V posledním případě kopírují stejný blud, který se účelově vyskytl poprvé v katolicismu a infiltroval i do některých protestantských denominací.

V Bibli však je bezpočet svědectví o tom, že duchovní záležitosti jsou naprostá skutečnost, protože Bůh, který sám je Duch, je Architektem a Stvořitelem jak toho duchovního, tak i toho fyzického světa.

SJ si opovažují redukovat Ducha Božího = Otce duchů = Bytost Stvořitelovu pouze na projev =

činnou sílu.

Židům 10

28:Kdož °by koli pohrdal Zákonem Mojžíšovým, bez lítosti
=pode dvěma neb třmi svědky umírá.

°[=]Dt 17,2.6;[=Nu 35,30]
[Mt 18,16;J 5,17]

29:Což se vám zdá, jak přísnějšího trestání hoden jest ten,
kdož by Syna Božího pošlapával a krev smlouvy, kterouž byl
posvěcen, za nehodnou drahého vážení by měl, a duchu milosti
potupu učinil?

30:Známeť zajisté toho, jenž °řekl: Mně pomsta, já odplatím,
praví Pán. A opět: =Pán souditi bude lid svůj.

°Dt 32,35
Ř 12,19;=Dt 32,36

31:Hrozněť jest =upadnouti v ruce Boha živého.

[=2S 24,14]

Písmo na mnoha místech usvědčuje SJ z toho, že mají za boha d'ábla.

Oni si však nehodlají uvědomit, co vlastně dělají a jaké to má důsledky pro ně i pro ty, které svými bludy svedli. Stojí za tím totiž obrovský majetek, o který vedení SJ nechce ani zčásti přijít (proto ony smrtelné důsledky nauky o krvi u lidí, kteří odkázali SJ nějaké jmění). Tvrdí, že se snaží vše dělat podle Bible, avšak její svědectví každodenně systematicky odmítají. Taková snaha je z hříšného člověka - výsledek tedy musí být d'ábelský. Za upřímnou snahu množit, nebo jen udržovat bludy, Bůh nikoho nespasí. Pouze skrze milost tak, jak je podána v Bibli. Jejím počátkem je přepevná víra v Boží Slovo bez lidské kontaminace.

Jan 16

13: Ale když přijde ten *Duch pravdy, °vedeť vás ve všelikou pravdu. Nebo nebude mluvit sám od sebe, ale cožkoli uslyší, tot' mluvit bude; ano i budoucí věci zvěstovati bude vám.

°[*]14,26
[*14,17]

SJ se odřezávají z milosti tím, co o Bohu a Pánu Ježíšovi prohlašují už více jak sto roků. Totéž činí Duchu milosti, což je však ještě horší, protože On vydává svědectví o Spasiteli, a pouze skrze Něho tedy přichází pravda a víra Boží.

Římanům 10

17:Tedy °víra z slyšení, a slyšení skrze slovo Boží.

°J 17,20

2. Korintským 4

13:Majíce tedy =téhož ducha víry, podle toho, jakž psáno
jest: °Uvěřil jsem, protože jsem mluvil, i myt' & věříme,
protož i mluvíme,

°[=]Ž 116,10;[&Ř 10,9]

Nikde v Bibli nelze nalézt svědectví o Duchu Svatém, že je pouze projev = "činná síla". Lze však uvést mnoho důkazů o Božské Bytosti Ducha Svatého.

Matouš 12

31:Protož °pravím vám: Všeliký hřích i *rouhání bude lidem
odpuštěno, ale rouhání proti Duchu <svatému> &nebude odpuštěno
lidem.

°[*]Mk 3,28;[*]L 12,10;[*]1J 5,16;[&Žd 6,4,6]

32:A °kdyby kdo řekl slovo proti Synu člověka, bude jemu
odpuštěno, ale kdož by mluvil proti Duchu svatému, nebude jemu
odpuštěno, ani na tomto světě, ani na budoucím.

°1S 2,25

Natolik závažná věc, že ji Bůh zdůraznil vícekrát, aby se někdo nevymlouval, že přehlédl.

Marek 3

28:Amen pravím vám, že všickni hříchové *odpuštění budou synům
lidským, i rouhání, jímž by se rouhali,

[*Nu 15,30;1S 2,12]

[Mt 12,31;L 12,10;1J 5,16]

29:Ale °kdo by se *rouhal proti Duchu svatému, nemá odpuštění
na věky, ale hoden jest věčného odsouzení.

°Mt 12,31;L 12,10

1J 5,16;Nu 15,30;1S 2,12;[*Žd 6,6;10,26]

Toto varování Pána Ježíše nese dostatečnou výpovědní hodnotu o rouhání proti Bohu Duchu
Svatému, jehož skutky byly považovány bludaři za d'ábelství.

Žádná síla, bez ohledu na to, jestli je činná nebo lenivá, nedokáže slyšet, cítit, rozhodovat se,
mluvit, prosit, učit, svědčit, utěšovat, rozsuzovat, zpytovat srdce člověka, zaslibovat, prorokovat,
přimlouvat, modlit se, rmoutit se, radovat,... Tyto, a zdaleka ne všechny vyjmenované vlastnosti,
charakter, či schopnosti, jsou rysy Stvořitelovy Bytosti.

Pochopitelně ze svědectví Písem je vidět, že i duchové=stvoření jsou bytosti:

1.Královská 22

21:Tožť vyšel <jakýsi> duch, a postaviv se před Hospodinem,
řekl: Já ho oklamám. Hospodin pak řekl jemu: Jakým způsobem?

22:Odpověděl: Vyjdu a budu duchem lživým v ústech všech
proroků jeho. Kterýžto řekl: Oklamáš a dovedeš toho; vyjdiž a
učíš tak.

1. Paralipomenon 10

13:A tak umřel Saul pro přestoupení své, jímž byl přestoupil
proti Hospodinu, <totiž> proti slovu Hospodinovu, jehož
neostříhal, a že se také radil s duchem věštím, doptává se
ho,

Marek 3

11:A °duchové nečistí, jakž ho zazřeli, padali před ním
a *křičeli, řkouce: Ty jsi &Syn Boží.

°L 4,34;[*4,41;Sk 16,17]

[&Mk 1,24;5,7]

Židům 1

7:A o andělech zajisté dí: Kterýž činí anděly °své duchy,
a služebníky své plamen ohně;

°Ž 104,4

Čím spíše Duch Boží Svatý jest Bytost - Tvůrce všech duchovních bytostí.

Ezechiel 3

24: Tehdy vstoupil do mne Duch, a postaviv mne na nohy, mluvil ke mně, a řekl mi: Jdiž, zavři se v domě svém.

25: Nebo na tě, synu člověčí, aj, dadí na tě provazy, a sváže tě jimi, a nebudeš moci vyjít mezi ně.

26: A já učiním, aby jazyk tvůj přilnul k dásním tvým, a abys oněměl, a nebyl jim mužem domlouvajícím, protože dům zpuřný jsou.

27: Ale když mluvit budu s tebou, otevru ústa tvá, a díš jim: Takto praví Panovník Hospodin: Kdo slyšeti chce, necht' slyší, a kdo nechce, necht' nechá, že dům zpuřný jsou.

Zachariáš 4

6: Tedy odpovídaje, mluvil ke mně, řka: Toto jest slovo Hospodinovo k Zorobábelovi, řkoucí: Ne silou, ani mocí, ale Duchem mým, praví Hospodin zástupů.

Zde je další důkaz toho, že Bytost Ducha Svatého Božího není pouhá síla, nebo moc, jak by SJ rádi viděli, když redukuje Boží Bytost pouze na projev - "činnou sílu".

Matouš 10

20: Nebo *ne vy jste, jenž mluvíte, ale duch Otce vašeho, jenž mluví &v vás.

[*Ex 4,12;&Am 4,13;Ř 15,18]

Galatským 4

6: A že jste synové, <protož> *poslal Bůh Ducha Syna svého v srdce vaše, volajícího: &Abba, <totiž> Otče.

Galatským 5

22: Ovoce °pak Ducha jesti': Láska, radost, pokoj, tichost, dobrotivost, dobrota, věrnost, krotkost, &středmost.

°Ř 14,17

Ef 5,9;[Ko 3,12;&Sk 24,25]

Efezským 4

30: A *nezarmucujte Ducha svatého Božího, kterýmžto &znameními jste ÷ke dni vykoupení.

[*Iz 7,13;63,10]

[&Ř 8,16;÷L 21,28;Ř 8,23]

1. Tesalonicenským 1

6: A vy *následovníci naši i Páně učinění jste, přijavše slovo <jeho> ve mnohé úzkosti, &s radostí Ducha svatého,

[*1K 4,16]

[&Sk 5,41;Ř 14,17]

1. Timoteovi 1

7: Nebo nedal nám Bůh *ducha bázně, ale moci, a milování, &a myslí způsobné.

[*Ř 8,15;&1Tm 3,2;Tt 2,12]

Židům 3

7: Protož jakž praví Duch svatý: Dnes, uslyšeli-li =byste hlas jeho,

4,7;[=]Ž 95,7

8:Nezatvrzujtež srdcí svých, jako při onom =popouzení <Boha>
v den pokušení toho na poušti;

[=Ex 17,7n]

Židům 9

8:Čímž Duch svatý ukazuje to, že ještě =nebyla zjevena cesta
k svatyni, dokudž první stánek trval.

[=0,9.20;Iz 35,8;J 14,6]

Židům 10

15:Svědčít pak nám <to> i sám Duch svatý. Nebo prve pověděl:

16:Tatoť jest °smlouva, kterouž učiním s nimi po těch dnech,
praví Pán: Dám zákony své &v srdce jejich, a na myslích jejich
napíši je,

°8,8;Jr 31,31.[33;Ř 11,27;&J 6,45]

Židům 12

22:Ale =přistoupili jste k hoře Sionu, a k městu Boha živého,
°Jeruzalému nebeskému, a k nesčíslnému zástupu andělů,

°Zj 21,2

[Ga 4,26;=Iz 2,2]

23:K veřejnému shromáždění a k církvi prvorozených,
kteříž =zapsáni jsou v nebesích, a &k Bohu soudci všech,
a k duchům spravedlivých dokonalých,

[=L 10,20;&Gn 18,25]

1.Petrův 3

19:Skrze něhož i těm, kteříž <jsou již> v žaláři, duchům
přicházejí *kázával,

[*4,6]

Zjevení Janovi 1

4:Jan sedmi církvím, kteréž <jsou> v Azii: Milost vám *a pokoj
od toho, °Jenž jest, &a Kterýž byl, a Kterýž přijíti má, a ÷od
sedmi Duchů, kteříž před obličejem trůnu jeho jsou,

°[&]Ex 3,14

[*Ř 1,7;&Žd 13,8;÷Zj 3,1]

Zjevení Janovi 2

7:Kdo *má uši, slyš, co &Duch praví církvím: Tomu, kdož
zvítězí, dám jísti z dřeva ÷života, kteréž jest uprostřed ráje
Božího.

[*Mt 11,15;13,9;Mk 4,9;&Zj 3,6;÷Gn 2,9]

11:Kdo *má uši, slyš, co Duch praví církvím: Kdo zvítězí,
nebude &uražen od smrti ÷druhé.

1,16;[*Mt 11,15;13,9;&L 10,19]

[÷Zj 20,14;21,8]

Zjevení Janovi 14

13:I slyšel jsem *hlas s nebe, řkoucí ke mně: &Piš:

°Blahoslavení <jsou> od této chvíle mrtví, kteříž ÷v Pánu
umírají. Duch zajisté dí <jim>, aby =odpočinuli od prací svých,
nebo skutkové jejich následují jich.

°Ž 116,15;=2Te 1,7

[*Zj 12,10;&1,11.19;÷1K 15,18;1Te 4,14]

Zjevení Janovi 22

17: A Duch i nevěsta řkou: Pojd'. A kdož slyší, řciž: Přijď'.

A kdož *žízni, přijdiž, a kdo chce, nabeř vody života darmo.

[*Iz 55,1n; J 7,37]

Paradoxní je, že SJ duchovní bytosti stvořené Bohem na činnou sílu neredukují. Bohu si to však dovolí učinit. Jde jen o další důkaz v řadě, činící újmu Boží velikosti a podstaty.

Další ze symptomů bloudění SJ:

SJ se ve svém nešťastném počínání uchylují k vydávání publikací, které nejenže hýří spoustami výmyslů výkladových, ale i grafických. Písmo pro ně není dostatečně závazné zřejmě i proto, že nábožensky indoktrinovaný člověk potřebuje barevnými malůvkami "umělce" žádoucně ukojit omezenou lidskou nábožnou představivost. Je to jistě pochopitelné, protože nevěří-li přepevnému svědectví Božímu napsanému literou skrze Ducha Božího, musí se upínat k lidsky omezeným komiksům. Tyto laciné barevné obrázky však paradoxně pro ně na "skutečnost" ukazují. Biblickým obrazům skutečnosti tento účel ukazatele však upírají, což ukazuje na skálopevnou zatvrzelost a nevěru ve svědectví Písem Svatých Božích.

Náboženská organizace SJ v současné formě se z dějin vynořila teprve na přelomu 19.- 20. století a chová se tak, jakoby s ní teprve přišla pravda. Avšak lidé pravdu mohou bezpečně znát z rozhodnutí svrchovaného Boha a Pána Ježíše o mnoho tisíc let dříve. Svědkové Pána Ježíše tuto pravdu zapsali a asi 2000 let ji máme v Písmech. Náboženská organizace SJ však mnohá svědectví Bible překrucuje a napadá, aby pro jejich svědomí pozbyla pravých a nabyla úplně jiných významů.

Shrneme-li si postoje a běžnou praxi SJ, je zřejmé, že výklad Bible nikdy nehledají v Bibli samotné - u Boha, ale vždy mimo - u člověka - u náboženské akciové (hokynářské) společnosti.

Jsou-li z Písem vyhledány verše zcela otevřeně kompromitující převrácené nauky, jimiž organizace SJ pěchuje své nebohé ovečky, je každý kdo tak učiní, obviněn ze slovíčkaření nebo filosofie i tehdy, když dotýčný svědectví Bible vůbec nijak nekomentuje. Natož když se pustí do vyhledávání paralelních odkazů na určitá témata, nebo dokonce do výkladu s respektováním celkového svědectví Písem, neboť jen Slovo Boží - Bůh - vykládá sám sebe.

2. Petra 1

20: Toto nejprve znajíce, že žádného proroctví Písma

<svatého> výklad nezáleží na rozumu lidském.

Stává se, že SJ konfrontovaní biblickým svědectvím neví jak argumentovat; obvykle se pak holedbají už jen vnější formální fasádou, jako jsou např. celá desetiletí členství dotyčného v organizaci a na přetřes přijde i světová rozlehlost organizace SJ, jakoby z toho automaticky měla vyplývat pravdivost učení.

Při usvědčení ze lži někteří SJ ze zoufalství dokonce zacházejí tak daleko, že otevřeně popírají jednotlivé biblické pasáže, nebo tvrdí, že Bible obsahuje nepřesnosti, anebo prý v ní existují rozpory.

To opět jen dokazuje, že SJ nejsou skuteční svědkové Boha Stvořitele a Pána Ježíše, nýbrž svědkové falešní, kterým očividně "došly náboje" nacvičené v modelových scénkách "co říkat, když říkají oni".

Něteré z důsledků tvrzení SJ

Po prozkoumání klíčových tvrzení SJ ohledně Pána Ježíše a Ducha Svatého Božího, docházíme podle přepevného svědectví Bible k jednoznačným závěrům.

Je-li Pánu Ježíšovi upíráno Božství podle SJ pak by:

1. Bůh nemohl být Všemohoucí, protože by bez údajného tvora nedokázal nic stvořit, jak už bylo náležitě ukázáno výše.
Ale protože m.j. čteme i tyto řádky, nepochybně existuje ve stvoření řád – a Stvořitel Bůh Všemohoucí - tedy Pán Ježíš jest Bůh Syn.
2. si naprostá většina svědectví v Bibli od začátku SZ do konce NZ musela protiřečit.
Avšak svědectví Písem si neprotiřečí, navzájem se potvrzují a přinášejí světlo pravdy o Božství Pána Ježíše.
3. se Bůh musel dopustit přesného opaku činu, než je láska pro to, aby se projevil jako “láska”, jak bylo výše ukázáno. Zcela absurdní požadavek zcestné mysli, která činí z Pána pouhé stvoření.
Proto musí být Pán Ježíš Bohem, aby se Bůh prokázal jako skutečná sebevydávající Láska, nabízející hříšníkům milost zadarmo.
4. Bůh nemohl být původce a zároveň vykonavatel spasení od Genesis až po Zjevení Janovi. Aby se tak stalo, musí být Pán Ježíš i Bohem - Spasitelem.
5. se před židovskou veleradou a Pilátem nemohl prohlásit za Božího Syna. Avšak On to učinil, což nebylo rouhání, ale skutečnost. Další z přepevných důkazů, že On jest Bohem.
6. Bohu nemohla přináležet Jemu náležející čest a sláva tak, aby Syn Boží byl ctěn jako Otec podle autentické, přímé řeči Pána Ježíše.
Avšak Pán Ježíš právem žádá Božskou čest od Svého tvorstva.
7. nesčetně svědectví v Písmech, vypovídajících o Osobě Boží pro SJ naprosto pozbylo smyslu.
Duchu Božímu Svatému je činěna újma od SJ tím, že jej považují pouze za sílu.
Důsledkem tohoto rouhání je, že SJ nemohou přijít k pravdě a skutečné víře z Boha, protože Duch Boží, který uvádí do veškeré pravdy, je znevažován a Jeho svědectví zavrhováno.

Jsou-li Božství Pána Ježíše a Ducha Svatého Božího respektována podle přepevného svědectví Bible, pak je Bohu vzdána čest a úcta a Jeho Slovu je ponechána jeho autorita. Hříšníci tedy mohou prosit o milost Všemohoucího Boha Stvořitele a dochází vyslyšení.

Jan 3

18:Kdož *věří v něho, nebude odsouzen, °ale kdož nevěří, jižť
jest odsouzen; nebo neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího.

°8,24;[*5,24];Mk 16,16

Đábel má potřebu konstruovat účelové náboženské doktríny, které "řeší" uměle vytvořené problémy tak, jak je tomu u SJ např. v případě “duchovního Izraele”, pekla, tisíciletého království a úloze SJ v něm, vztahu SJ ke krvi, 144 000, nebo tzv. pozemské naděje té zbývající většiny SJ, zpracovaných kastovní doktrínou VRO.

Kolosenským 3

1:Protož *povstali-li jste s Kristem, vrchních věcí hledejte,
&kdež °Kristus na pravici Boží sedí.

°Mk 16,19;[*Ř 6,5;Ef 2,6]
[&Ž 110,1]

2:O svrchní věci *pečujte, ne &o zemské.

[*Mt 6,33;&Fp 3,19]

Filipenským 3

18:Nebot' *mnozí chodí, o nichž jsem častokrát &pravil vám
a nyní s pláčem pravím, <žeť jsou> ÷nepřátelé kříže Kristova,

[*Mt 7,13;Ř 16,17;&Ga 5,21;÷6,12-14]

19:Jichžto konec <jest> *zahynutí, °jejichžto &bůh <jest>

břicho, ÷a sláva <jejich> v mrzkostech jejich, kteríž o zemské
věci stojí.

°[&]Ř 16,18;[*Fp 1,28;2K 11,15;÷Oz 4,7;2K 11,12]

20:Ale naše *měšťanství jestiť v nebesích, odkudž
i &Spasitele očekáváme Pána Jezukrista,

[*Ef 2,6;Žd 13,14]
[&Sk 1,11]

Chorobně vadné a nenapravitelné je určování rozličných letopočtů ve věrouce SJ. Jde rovněž o neklamnou známku úplného odvrácení od Boha:

Galatským 4

6:A že jste synové, <protož> *poslal Bůh Ducha Syna svého
v srdce vaše, volajícího: &Abba, <totiž> Otče.

[*Ř 8,15]
[&Mk 14,36]

7:A tak již nejsi slouha, ale syn, a poněvadž *syn, <tedy>
i dědic Boží skrze Krista.

[*Ř 8,17]

8:Ale tehdáž, neměvše známosti Boha, *sloužili jste těm,
kteríž z °přirození nejsou bohové.

°1K 8,4.5;[12,2;*Ga

4,25]

9:Nyní pak, znajíce Boha, *nýbrž poznání jsouce od Boha,
kterakž se zpátkem zase &obracíte k mdlým a bídným žvlům, jimž
opět znovu chcete sloužiti?

[*1K 8,3;&Ko

2,20]

10:Dnů °šetříte, *a měsíců, a časů, i let.

°[*]Ř 14,5
[*]Ko 2,16

11:Bojím se za vás, abych snad nadarmo nepracoval mezi vámi.

Co dále říká Bible o marném náboženském počínání SJ?

2.Korinským 11

13:Nebo takoví =falešní apoštolé <jsou> dělníci lstiví,
proměňující se v apoštoly & Kristovy.

[=Fp 3,2;&Mt 7,15.16]

14:A není div. Nebo i satan proměňuje se v anděla světlosti.

15:Protož není to <tak> veliká věc, jestliže i služebníci
jeho proměňují se, aby se zdáli býti služebníci spravedlnosti,
jichžto konec bude podle skutků jejich.

Vskutku jen ďáblovi pacholci si dovolí Bohu ubírat na cti, moci a vyvýšenosti svojí převráceností
a nevěrou v to, co On sám vysvědčil v Písmech.

Nikde pro ně Ježíš není Pán = ADONAI, a sotva může být předmětem nejvyšší Božské cti:

Jan 5

23:Aby všickni ctili Syna, tak jakž Otce ctí. Kdo nectí Syna,
nectí ani Otce, kterýž ho poslal.

SJ přináší zcela jiné evangelium, které je Bibli cizí :

2. Timoteovi 3

5:Mající *způsob pobožnosti, ale moci její zapírajíce, a od
takových se odvracuj.

[*Mt 7,15;15,7.8;Ř 2,20]

Galatským 1

6:Divím se <tomu>, že *tak rychle od toho, kterýž vás povolal
v milost Kristovu, uchýlili jste se &k jinému evangelium,

[*5,8;&2K 11,4]

7:Kteréž není jiné, ale jsou někteří, ješto vás kormoutí
a *převrátiti chtějí evangelium Kristovo.

[*Sk 15,1]

8:Ale bychom pak i my *neb anděl s nebe kázal vám mimo to, což
jsme vám kázali, & prokletý buď.

[*2K 11,14;&1K 16,22]

9:Jakož jsme již pověděli, a ještě znovu pravím: Jestliže by
vám kdo <co jiného> *kázal mimo to, což jste přijali, prokletý
buď.

Je to velmi důležitá věc, proto Bůh zde opakovaně varuje.

Jiné evangelium od SJ není tou dobrou zprávou, kterou přináší Bible a praví, skuteční křesťané
v období milosti. Za náboženskou činnost si NOSJ a její přívrženci vysluhují prokletí od samého
Boha.

1.Janův 2

24:A protož zůstaniž v vás to, což jste slýchali od počátku.

Zůstane-liť v vás to, co jste slyšali od počátku, i vy <také>
v Synu i v Otci zůstanete.

Skuteční křesťané nemohou přijmout nic pozdějšího, než jsou svědectví zapsaná v Písmech Nové smlouvy. Cokoli nad to, nebo jakákoli újma z toho, to od zlého jest.

Poselství SJ je důkazem o jejich sveřepém boji proti Bohu. Jejich název “Svědkové Jehovovi” je nahý podvod.

V době SZ měli izraelité být svědky Jehovovými. Dnes v době milosti se v případě SJ jedná o průhledný podvrh.

Marek 12

24:A odpovídá Ježíš, řekl jim: Zdaliž ne proto bloudíte, že neznáte Písem ani moci Boží?

Zde je varování před učením a zejména praxí SJ – obcházením lidských sídel s poselstvím zatracení:

Matouš 23

15:Běda vám, zákoníci a farizeové pokrytci, že obcházíte moře i zemi, abyste učinili jednoho novověrce, a když bude učiněn, učiníte jej syna zatracení, dvakrát více, nežli jste sami.

Ano - až tam došli "Badatelé Bible" od r. 1870 – celosvětově organizovaná náboženská bezbožnost s rádoby vznešeným názvem. Tento “Věrný a Rozvážný Otrok” je kolektivním Nimrodem, lovícím lidi pro ďábla a jeho “Strážná věž” není nic jiného, než jen další z odrůd věže Babylonské.

2.Tesalonicenským 3

1:Dále <*pak>, bratří, °modlte se za nás, aby slovo Páně
÷rozmáhalo se a slaveno bylo, jako i u vás,

°[÷]Mt 9,38

Ef 6,19;Ko 4,3;[Ř 15,30;*Fp 4,8]

2:A abychom °vysvobození byli od nezbedných a zlých lidí.
Neboť ne všech <jest> víra.

°Ř 15,31;[Sk 2,40]

1.Timoteovi 4

1:Duch pak světle praví, °že v posledních časech =odvrátí se někteří od víry, poslouchajíce ÷duchů bludných a učení ďábelských,

°2Pt 3,3;[Mt 24,23.24];=2Te 2,3;[÷Tt 1,14]

2.Timoteovi 3

13:Zlí pak lidé a svůdcové prospívati budou ze zlého v horší,
i jiné v blud uvodíce, i <sami> bludem pojeti jsouce.

14:Ale ty *zůstávej v tom, čemužs se naučil a cožť jest svěřeno, věda, od kohos se naučil.

[*2,2]

2.Timoteovi 4

3:Nebo přijde čas, že zdravého učení nebudou přijímati, ale majíce svrablavé uši, podle svých vlastních žádostí shromažďovati sami sobě budou učitele.

4:A odvrátíť *uši od pravdy, a k básněm obrátí.

[*2Te 2,10.11]

1.Timoteovi 3

15:Pakliť prodlím, abys *věděl, kterak máš v domu Božím chovati se, jenž jest církev Boha živého, sloup a utvrzení pravdy.

[*2Tm 2,20]

Náboženská organizace SJ a její stoupenci nejsou církví v biblickém významu; jejich učení není sloupem a utvrzením pravdy. SJ mají ze lži kabát.

Skuteční - praví křesťané v době milosti podle svědectví Bible jsou však svědkové Pána Ježíše, a ne Jehovy podle díkce Strážné věže:

Lukáš 24

45:Tedy otevřel jim mysl, aby rozuměli Písmům.

46:A řekl jim: Že tak psáno jest a tak musil *Kristus trpěti, a třetího dne z mrtvých vstáti,

[*26;Ž 22,7;Sk 17,3]

47:A aby bylo kázáno ve jménu jeho pokání *a odpuštění hříchů mezi všemi národy, °počna od Jeruzaléma.

°Sk 1,8;[*5,31]
[*1J 2,12]

48:Vy jste pak svědkové toho.

49:A aj, °já posli zaslíbení Otce svého na vás. =Vy pak čekejte v městě Jeruzalémě, dokudž nebudete oblečeni mocí s výsosti.

°J 14,26;15,26;16,7;=Sk 1,4;[2,1n]

50:I *vyvedl je ven až do Betany, a pozdvih rukou svých, dal jim požehnání.

[*Sk 1,12]

51:I °stalo se, když jim žehnal, bral se od nich, a nesen jest do nebe.

[*Mk 16,19;Sk 1,9]

52:A oni poklonivše se jemu, navrátili se do Jeruzaléma s radostí velikou.

Skutkové 1

8:Ale přijmete *moc Ducha svatého, přicházejícího na vás, °a budete mi svědkové, i v Jeruzalémě, i ve všem Judstvu,

i v Samaří, a až do posledních končin země.

°2,[*2].32;L 24,48
J 15,27

1. Janův 3

1:Pohleďte, jakou lásku dal nám Otec, <totiž> abychom *synové
Boží slouli. Protoť svět &nezná nás, že jeho nezná.

Sveřepě obhajované bludy jsou vždy ďábelského původu, tedy i samotná náboženská organizace musí být registrována u světských státních úřadů, aby je bezbožný svět znal a vykonával nad nimi svoji vládu.

Skuteční křesťané podle Boží vůle nemají žádné jméno, tedy ani charakter, ani organizaci, za niž by je svět dokázal uchopit:

Jan 3

6:Což se narodilo *z těla, tělo jest, a což se narodilo
z Ducha, duch jest.

[*Gn 5,2;Ř 3,23;8,5]

7:Nediviž se, že jsem řekl tobě: Musíte se znovu zroditi.

8:Vítr kde chce věje, a hlas jeho slyšíš, ale nevíš, *odkud
přichází, a kam jde. Takť jest každý, kdož se &z Ducha narodil.

[*Ž 135,7;Kaz 11,5;&1K 2,11]

Nastavené zrcadlo u mnohých náboženských domýšlivců vyvolává vztek, protože se dosud sami před sebou cenili podstatně jinak a svůj úsudek o sobě podsouvali i Bohu, aby je tak bral. Takoví by nejraději zrcadlo rozbili, kdyby to bylo možné, podobně jako ona šereda, která si poprvé prohlédla svou pravou tvář. Vidět v takovém světle svoji náboženskou ješitnost určitě málokterého bludaře potěší.

Jiní vezmou opsaná svědectví z Bible jako nereálnou "sci-fi" záležitost, protože dosud skutečně nepřišli ke konfrontaci s Biblickým úsudkem Boha o člověku. Vzali dosud jen za vděk jalovou rutinu, kterou je schopen vypotit a praktikovat náboženský hříšník kdekoli na světě, organizačně zaštitěný nadnárodní náboženskou "autoritou", která před Bohem nezodpovědné členy nezbytně potřebuje, protože jí zaručují finanční zisk.

Najde se však jen pár takových, co nechají Boží Slovo skutečně jednat a pracovat na svém svědomí. Ti jediní mají šanci na to, aby dali své věci před Bohem do pořádku. Budou však v tom důslední?

Matouš 15

12:Tehdy přistoupivše učedníci jeho, řekli mu: Víš-li, že
farizeové, slyševše tu řeč, zhoršili se?

13:A on odpovídaje, řekl: °Všeliké štípení, jehož neštípil
Otec můj nebeský, vykořeněno bude.

°J 15,2;[Iz 17,11;Sk 5,38]

14:Nechte jich, vůdcové! °jsou slepí slepých, a povede-li
slepý slepého, oba v jámu upadnou.

°23,24;L 6,39;Iz 42,19
[Ř 2,19]

1.Janův 5

16:Viděl-li by *kdo bratra svého hřešícího hříchem ne k smrti, modliž se <za něj,> a dát' jemu <Bůh> život, <totiž> hřešícím ne k smrti. Jestli' hřích &k smrti; ne ÷za ten, pravím, aby se modlil.

Sk 5,1n;[*1J 3,17;&Nu 15,30;Mt 12,31;Mk 3,29;÷Jr 7,16]

Matouš 12

31:Protož °pravím vám: Všeliký hřích i *rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu <svatému> &nebude odpuštěno lidem.

°[*]Mk 3,28;[*]L 12,10;[*]1J 5,16;[&Žd 6,4.6]

32:A °kdyby kdo řekl slovo proti Synu člověka, bude jemu odpuštěno, ale kdož by mluvil proti Duchu svatému, nebude jemu odpuštěno, ani na tomto světě, ani na budoucím.

°1S 2,25

Marek 3

28:Amen pravím vám, že všickni hříchové *odpuštění budou synům lidským, i rouhání, jímž by se rouhali,

[*Nu 15,30;1S 2,12]

[Mt 12,31;L 12,10;1J 5,16]

29:Ale °kdo by se *rouhal proti Duchu svatému, nemá odpuštění na věky, ale hoden jest věčného odsouzení.

°Mt 12,31;L 12,10

1J 5,16;Nu 15,30;1S 2,12;[*Žd 6,6;10,26]

30:Nebo pravili: Že ducha nečistého má.

Určitě se najde někdo, kdo se zhorší nad tím, že se zde prezentuje "patent na rozkrytí Boha". Kdyby byli ochotni si přečíst to, co je v Bibli dostupné dnes snad téměř každému, nemuseli by prožívat takovou hrůzu z toho, co jen zahlédli koutkem oka zde.

1.Timoteovi 5

17:Předložení, kteříž °dobře spravují, dvojí cti hodni jmíni buďte, zvláště ti, kteříž &pracují v slovu <Božím> a v učení.

°Fp 2,29;1Te 5,12;[Ř 12,8;Ga 6,6;&1K 16,16]

18:Nebo praví Písmo: °Volu mlátícímu nezavížeš úst. =A hodent' jest dělník své mzdy.

°Dt 25,4;1K 9,9;=Mt 10,10;L 10,7

Filipenským 3

7:Ale to, což mi bylo jako *zisk, položil jsem sobě pro Krista za škodu.

[*Mt 13,44]

8:Nýbrž i všecky věci pokládám škodou býti pro vyvýšenost °známosti Krista Ježíše Pána mého, pro nějž jsem to všechno

ztratil, a mám to jako za smetí, <jedné> abych Krista získal,

Iz 53,11;Jr 9,[23].24;J 17,3;Ko 2,2

9:A v něm nalezen byl nemající své spravedlnosti, kteráž jest
z Zákona, ale tu, kteráž jest z víry Kristovy, spravedlnost,
kterážto jest z Boha °a u víře <záleží>,

°J 5,24

Ř 3,22;4,3;10,8;Žd 4,3;1Pt 2,6

10:Abych tak poznal jej, a <divnou> moc vzkříšení jeho,
a společnost utrpení jeho, připodobňuje se °k smrti jeho,

°Ř 6,2

Kolosenským 1

9:Protož i my, od toho dne, jakž jsme <to> *uslyšeli,
nepřestáváme °modliti se za vás a žádati, abyste &naplnění byli
známostí vůle jeho ÷ve vší moudrosti a rozumnosti duchovní,

°Fp 1,9.[÷10;*Ef 1,15.16;&Ř 12,2]

10:Abyste *chodili hodně Pánu ke vší <jeho> líbeznosti,
°v každém skutku dobrém, &ovoce vydávající a =rostouce
v známosti Boží,

°Ef 2,10;=4,15

[2Pt 3,18;*1K 7,17;&J 15,5.16]

2. Petrův 1

2:Milost °vám a pokoj rozmnožen buď skrze známost Boha
a Ježíše Pána našeho.

°Ga 1,3;1Pt 1,2;[Ř 1,7]

3:Jakož nám od jeho Božské moci všechno, což <potřebí bylo>
k životu a ku zbožnosti, darováno jest, skrze známost toho,
kterýž povolal nás k slávě a k ctnosti.

4:Odkudžto veliká nám a *drahá zaslíbení dána jsou, <tak>
abyste &skrze ně Božského přirození účastníci učiněni byli,
utekše porušení toho, kteréž jest na světě v žádostech <zlých>.

[*Iz 56,5;&J 14,23]

2.Petrův 3

17:Vy tedy, nejmilejší, <to> prve vědouce, *střežtež se,
abyste bludem těch nešlechetných <lidí> nebyli pojati
<a> nevypadli od své &pevnosti.

[*Mk 13,5.23.33;&2Pt 1,12]

18:Ale *rozmáhejtež se v milosti a &v známosti Pána našeho
a Spasitele Jezukrista, jemuž sláva i nyní i na časy věčné.
Amen.

[*Ko 1,10;&2Pt 1,8]

Kolosenským 2

2:Aby potěšena byla srdce jejich, spojená v lásce, a to ke
všemu bohatství přejistého smyslu, ku *poznání tajemství Boha
i Otce i Krista <Pána>,

[*Iz 53,11;Jr 9,24]

3:V němžto jsou °skryti všickni pokladové moudrosti
a známosti.

°1K 1,30;[Ž 51,8;1K 1,24]

4:A totoť pravím <proto>, aby °vás žádný, falešně dovodě,
neoklamal podobnou k pravdě řeči.

°Ef 5,6;[Ko 2,18]

Nad slunce zřetelné Boží přání je, aby Jeho děti žily v závislosti pouze na Něm a rostly v poznání Jeho a úmyslů, které On zjevuje všem, kteří Jej milují. Proto tolik nabádání a povzbuzení ke zpytování Božího Slova. Vždyť On je nebeským pokrmem všech, které zachránil a celá věčnost nebude dost dlouhá na to, aby člověk byl dokonale schopen poznat nekonečnou Osobu Stvořitelovu skrze Pána Ježíše.

1.Janův 2

18:Dítka, poslední hodina jest, a jakož jste slýchaly, že
*antikrist přijítí má, i nyníť antikristové jsou mnozí. Odkudž
známe, že poslední hodina jest.

[*Mt 24,5.24;Sk 20,29;2Te 2,3]

19:Z násť jsou *vyšli, ale nebyli z nás. Nebo byť byli z nás,
byliť by zůstali s námi, °ale <vyšli z nás,> aby zjevení byli,
že nejsou všickni z &nás.

°1K 11,18.[&]19;[*Sk 20,30]

20:Vy pak máte *pomazání od Svatého, a znáte všecko.

[*J 14,26]

Písma Svatá jsou úplná a božsky dokonalá.

Ano, Bůh skutečně dokonale zařídil to, aby každý Jemu věrný člověk mohl vědět všecko, co
potřebuje k životu z Boha.

Jaké máš jméno před Bohem, člověče?

Spokojíš se dál se stavbou Babylonské věže, která žárlivě Střeží tvé myšlení a svědomí před Bohem Stvořitelem, aby tě v nouzi největší před Posledním Soudem zanechala nahého? Máš zapotřebí zůstat nebohou šachovou figurkou v rukách náboženských vlků v rouše beránčím? Zbyla ti vůbec ještě trocha soudnosti ke zjištění a rozeznání, která bije? Skončíš definitivně v kobce té zatuchlé náboženské věznice plné pokrytectví, anebo na kolenou před Pánem, Dárcem Života a Spasitelem hříšníků, Všemohoucím Bohem – Stvořitelem?

Pán od počátků cest Božího lidu zjevuje své přání, aby každý člověk byl varován a nezahynul s bezbožnými. Bylo to tak vždycky v minulosti než přišel soud, a je tak i nyní:

Deuteronomium 11

26:Hle, já předkládám vám dnes požehnání i zlořečení,

27:Požehnání, budete-li poslouchati přikázání Hospodina Boha
svého, kteráž já dnes přikazuji vám,

28:Zlořečení pak, jestliže byste neposlouchali přikázání
Hospodina Boha svého, ale sešli byste s cesty, o kteréž já dnes
přikazuji vám, následující bohů cizích, kterýchž neznáte.

Deuteronomium 30

- 11:Nebo přikázání toto, kteréž přikazuji tobě dnes, není skryté před tebou, ani vzdálené od tebe.
12:Není na nebi, abys řekl: Kdo nám vstoupí do nebe, aby vezma, <přinesl> a oznámil je nám, abychom je plnili?
13:Ani za mořem jest, abys řekl: Kdo se nám přeplaví za moře, aby je přinesl a oznámil nám, abychom plnili je?
14:Ale velmi blízko tebe jest slovo, v ústech tvých a v srdci tvém, abys činil to:
15:(Hle, předložil jsem tobě dnes život a dobré, smrt i zlé),
16:Což já přikazuji tobě dnes, abys miloval Hospodina Boha svého, chodě po cestách jeho a ostříhaje přikázání jeho, ustanovení a soudů jeho, abys živ jsa, rozmnožen byl, a požehnal tobě Hospodin Bůh tvůj v zemi, do kteréž jdeš, abys ji dědičně obdržel.
17:Pakli se odvrátí srdce tvé, a nebudeš poslouchati, ale přiveden jsa <k tomu,> klaněti se budeš bohům cizím a jim sloužiti:
18:Ohlašuji vám dnes, že jistotně zahynete, aniž prodlíte dnů <svých> v zemi, do kteréž se přes Jordán běžeš, abys ji dědičně obdržel.
19:Osvědčuji proti tobě dnes nebem a zemí, žeť jsem život i smrt předložil, požehnání i zlořečenství; vyvoliž <sobě> tedy život, abys živ byl ty i símě tvé,

Lukáš 13

- 1:Byli pak tu přítomní času toho někteří, vypravující jemu & o Galilejských, kterýchžto krev Pilát smísil s oběťmi jejich.
2:I odpověděv Ježíš, řekl jim: Co mníte, že jsou ti Galilejští byli *větší hříšníci nežli všickni <jiní> Galilejští, že takové věci trpěli?

[*J 9,2.3]

- 3:Nikoli, pravímť vám. Ale *nebudete-li pokání činiti, všickni též zahynete.

[*19,43;Ž 7,13;Př 1,22;Ř 2,3.4.6]

- 4:Anebo oněch osmnácte, na kteréžto upadla věže v Siloe, a zbila je, zdali se domníváte, že by oni vinni byli nad všechny lidi přebývající v Jeruzalémě?
5:Nikoli, pravím vám. Ale nebudete-li pokání činiti, všickni též zahynete.

2.Petrův 3

- 9:Nemeškáť *Pán <s naplněním> slibů, (jakož někteří za to mají, že obmeškává,) ale &shovívá °nám, nechťě, aby kteří ÷zahynuli, =ale všickni ku pokání se obrátili.

°[&]Iz 30,18
=Ez 18,[23].32;[*Ab 2,3;Žd 10,37]

1.Timoteovi 2

3:Nebo tot' jest *dobré a vzácné před spasitelem naším Bohem,
[*5,4]

4:Kterýž chce, °aby všelijací lidé spaseni byli a k &známosti
pravdy přišli.

°2Pt 3,9;[Ez 18,23;&2Tm 3,7]

Přeji ti člověče, abys učinil(a) dobré rozhodnutí před Bohem.

2.Korinským 5

17:Protož jest-li kdo =v Kristu, nové stvoření &<jest>.

Staré ÷ věci pominuly, aj, °nové všecko učiněno jest.

[=Ř 5,1.10;&Ga 6,15;÷]°Iz 43,19;Zj 21,5

2.Korinským 6

17:A protož °vyjdětež z prostředku jejich a oddělte se <od
nich,> praví Pán; a nečistého se nedotýkejte, a já přijmu vás.

°Iz [48,20];52,11;[Zj 18,4]

18:A budu vám °za Otce, a vy mi budete za syny a za dcery,
praví Pán všemohoucí.

°Jr 31,1.9

Jistě. Z Boha znovuzrozený člověk už nemá nic společného s tím hříšným, co bylo kdysi v jeho životě. Totéž musí platit i o těch, kteří dříve otročili ďábelskému jehovismu.

Zjevení Janovi

17:Kdo má uši, slyšiž, co Duch praví církvím: Tomu, jenž
vítězí, dám jísti mannu skrytou a dám jemu kamének bílý, a na
tom kaménku jméno nové napsané, kteréhož žádný neví, než ten,
kdož je přijímá.